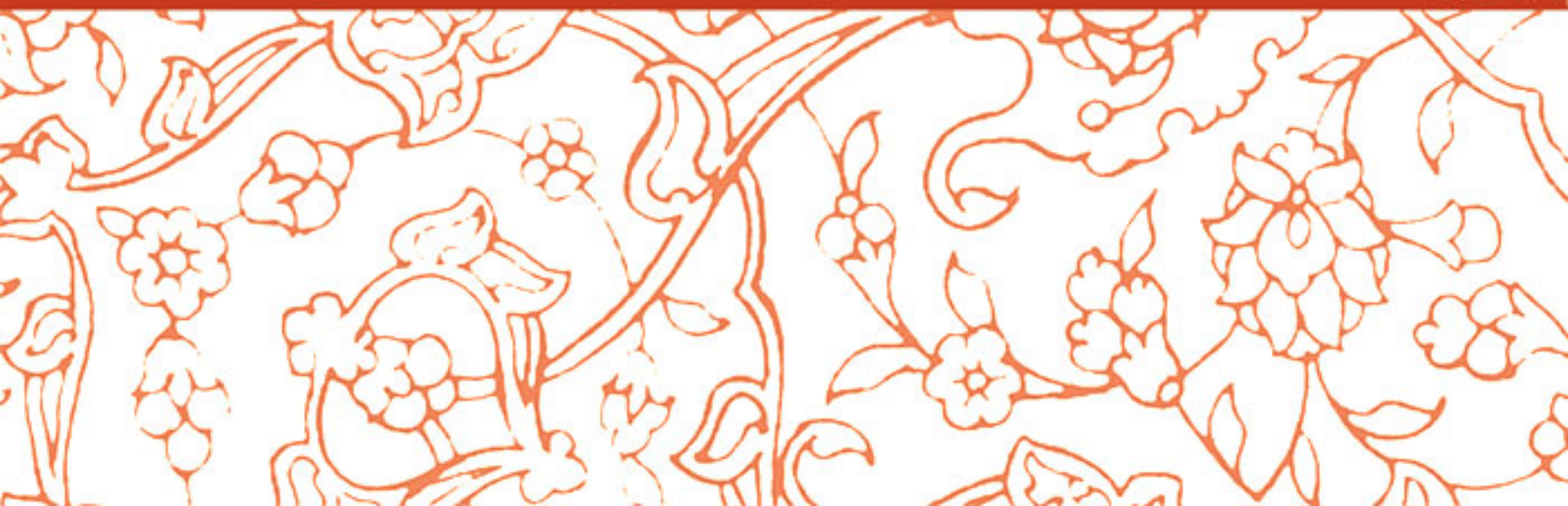

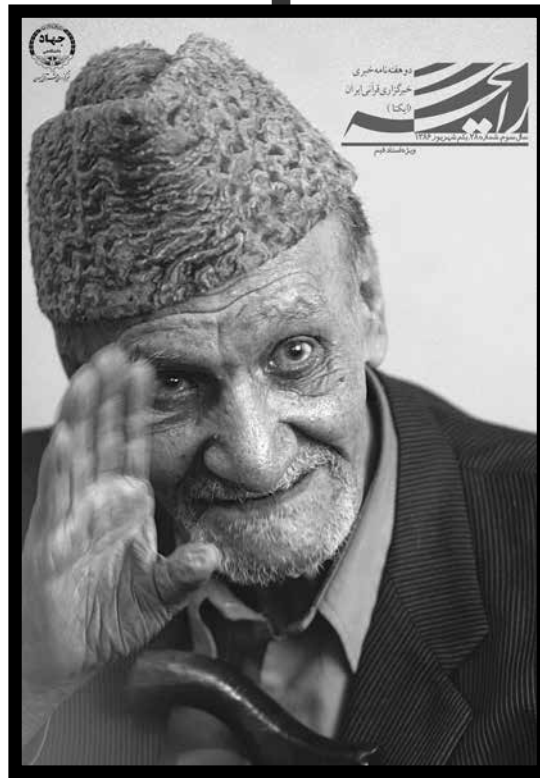

افتتاح زبان‌های سیزدهم (روسی) و چهاردهم (چینی) خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا)
به دست مبارک مقام معظم رهبری (مدظله العالی)

مجله قرآنی ایران

سال سوم، شماره بیست و هشتم
اول شهر یور ماه ۱۳۸۶، ویژه بزرگداشت استاد عبدالغنی قیم

مدیر مسئول: رحیم خاکی

سر دبیر: مرتضی رضائی زاده
معاونان تحریریه: افشین داور پناه/ مجید رزازی

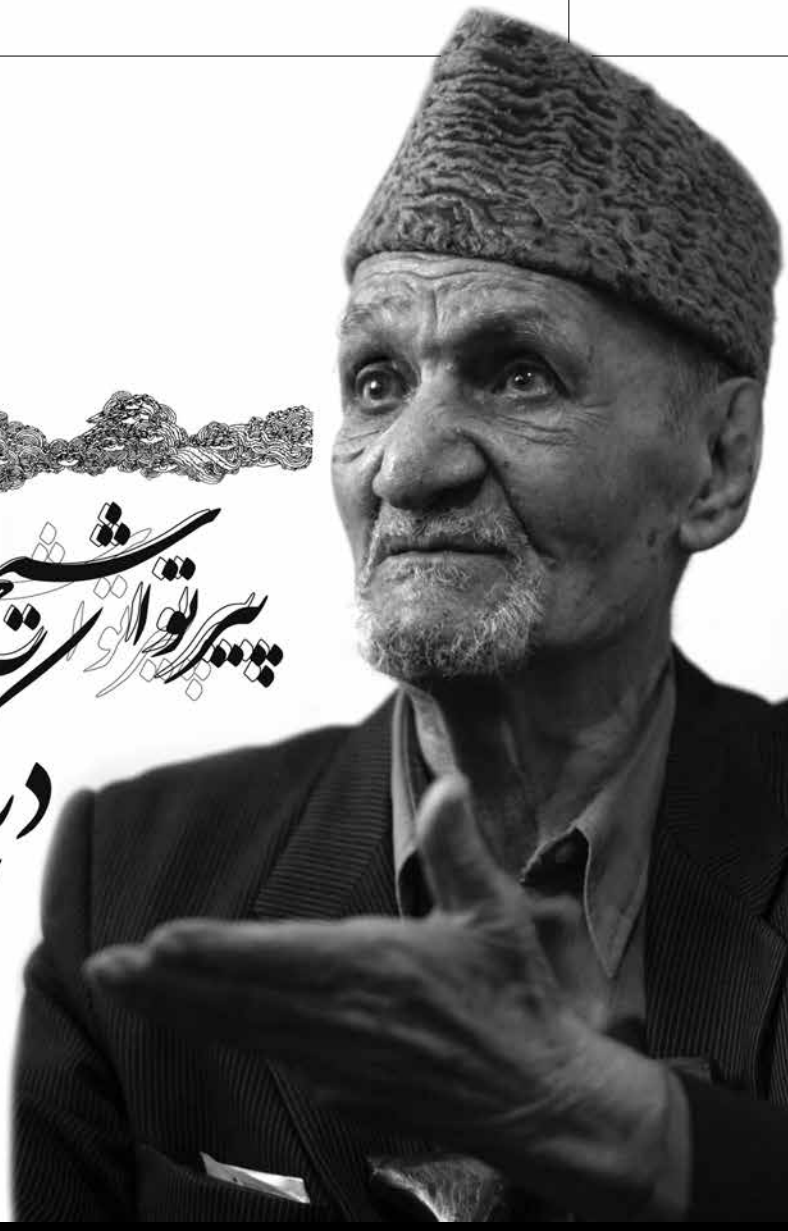
مدیر اجرایی، مدیر هنری و صفحه آرا: احسان حسینی

هیئت تحریریه: الهام نامجو، مژگان ترابی، علی فرج زاده، شهناز پور حیدر

فهرست: پیر توشیح و پدر صوت و لحن ایران در کنج فراموشی ۴/ نخستین آیین نامه توشیح در ایران توسط ایرج قیم تدوین شده است ۷/ برخی نخواستند استاد قیم را به عنوان پایه گذار توشیح معرفی کنند ۸/ اجرای زیبای توشیح توسط استاد قیم در مسجد الحرام موجب شگفتی حجاج شده بود ۱۰/ بهره مندی از تجربیات پیشکسوتان قرآنی مؤثرترین عامل برای توجه به این افراد است ۱۱/ جامعه قرآنی قدر سرمایه های خود را بدانند ۱۲/ استاد قیم از مشوقان قاریان جوان به اجرای توشیح بود ۱۳/ مسئولان قرآنی کشور باید استاد قیم را به جامعه معرفی کنند ۱۴/ استاد قیم؛ آغازگر حرکت توشیح در ایران ۱۵/ قصور و کوتاهی اعضای جامعه قرآنی موجب فراموش شدن پیشکسوتان می شود ۱۶/ توشیح در کشور با کمک استاد قیم رونق گرفت ۱۷/ استاد قیم باید به عنوان چهره «ماندگار و ملی» به جامعه معرفی شود ۱۸/ استاد قیم یکی از بهترین مشوقان در تلاوت قرآن من بود ۱۹/ تکریم پیشکسوتان قرآنی، بزرگداشت قرآن است ۲۱/ استاد قیم در زمینه آهنگ و نغمات قرآنی صاحب نظر است ۲۲/ نخستین دایره المعارف قرآنی توسط استاد قیم گردآوری شده است ۲۴/ قدردانی از پیشکسوتان جامعه قرآنی در زمان حیاتشان اثربخش خواهد بود ۲۵/ تسلط استاد قیم به نغمات قرآنی برای فعالان این عرصه شگفت انگیز بود ۲۶/ توشیح؛ دیروز، امروز و فردا ۲۸/ مقام معظم رهبری حامی گروه های توشیح هستند ۳۱/ جایگاه واقعی هنر توشیح در کشور تبیین نشده است ۳۲/ اعضای جامعه قرآنی نسبت به توشیح دیدگاه های متفاوتی دارند ۳۳/ مذاهب اسلامی می توانند عقاید خود را از طریق توشیح به مردم منتقل کنند ۳۴

دبیر سرویس عکس: نقی خوش خلق
محمد نمازی، تایماز کاویانی، محسن رضایی

لیتوگرافی و چاپ: صادق

پیر و استاد ابرج و پدر صوت و لحن ایران در کنج فراموشی

گروه اندیشه: استاد «ابرج قییم»، پیر تواشیح و پدر صوت و لحن ایران، و کسی که در ایران مستقیم یا غیرمستقیم سمت استادی و پیشکسوتی بر گردن بسیاری از مربیان قرآن دارد، اینک پس از سال‌ها زندگی پربار در خدمت قرآن، در سن ۸۶ سالگی در کنج عزلت به فراموشی سپرده شده است.

به سمت تهرانسر (شهرکی واقع در جاده قدیم کرج، حوالی فرودگاه مهرآباد) که به راه می‌افتیم، خیابان‌ها پر است از جوانانی که به شوق تماشای مسابقه فوتبال در استاد یوم آزادی بین دو تیم مطرح کشور، خیابان‌ها را بند آورده‌اند. ما مادر میان این همه، ترافیک و دود خود را به طبقه دوم آپارتمانی ساده در تهرانسر می‌رسانیم تا به زیارت پیری سالخورده شتافته باشیم، کسی که سال‌ها بدون هیچ ادعایی بیشترین خدمات را به جامعه قرآنی ایران ارائه کرد و دریغا که این همه مدت از یاد و بزرگداشت

وی غافل بودیم.

اینجا مسکن و مأوای استاد ابرج قییم است. در بدو ورودمان پسر ارشد وی از ما به گرمی استقبال می‌کند و توضیح می‌دهد که همسر استاد چندسالی است که فوت کرده، بنابراین به تنهایی زندگی می‌کند و فرزندان به امور وی رسیدگی می‌کنند. به داخل خانه هدایت می‌شویم و با پیرمرد سالخورده‌ای مواجه می‌شویم که با روحیه‌ای شاد و با ته لهجه‌ای عربی به ما خوش آمد می‌گوید. در میان جمع چهار نفره ای که به دیدار استاد رفته ایم، استاد قییم فقط استاد حبیب مهکام را می‌شناسد.

استاد مهکام که از قاریان و داوران بین‌المللی قرآن است خود زمانی زانوی تلمذ در محضر استاد قییم سائیده است و در واقع هم اوست که واسطه این آشنایی و دیدار شده است.

اینجا، گاه و بیگاه صدای ناموزون و مهیب صعود یا فرود هواپیماهایی که در فرودگاه مهرآباد تردد می‌کنند گوش‌ها را به شدت می‌آزارد، پنجره‌ها

شروع می‌کنند به لرزیدن و ما برای شنیدن سخنان استاد باید گوش‌هایمان را تیزتر کنیم. اینک استاد قییم، که دوران کودکی را در نخلستان‌های آبادان، شاداب و بازیگوش سپری کرده است، باید دوران سالخوردگی را در میان این حصار آهن و آجر زندانی باشد. و از آبادان تا تهران چقدر راه است.

در آبادان قدیم، محله‌ای بود به نام «خسروآباد» جایی که قدمگاه خضر پیغمبر در آنجا بود و خاندان «قییم» سال‌های سال، نسل در نسل «والی» آن بودند و «وادی قییم» شاید آخرین والی بود.

در آن سال‌ها آبادان بواسطه تأسیس پالایشگاه رفته رفته به شهر مهمی تبدیل می‌شد. همه جا بوی نفت می‌داد، حتی مشاغل. «وادی» نیز به عنوان غواص در شرکت نفت استخدام شد.

«ابرج قییم» در سال ۱۲۹۸ ه.ش در چنین محیطی و با چنین پدری چشم به جهان گشود. او را «عبدالغنی» نیز می‌نامیدند، نامی که نشان

از عرب بودن اعقاب وی داشت. خانواده عبدالغنی عرب زبان بودند و این برای کسی که در آینده به استاد مسلم فن تجوید و صوت و لحن قرآن تبدیل می شد امتیاز بزرگی بود.

عبدالغنی (ایرج) تحصیلات مقدماتی را در دبستان پهلوی و دبیرستان رازی آبادان گذراند و سپس از دانشکده نفت آبادان در رشته ادبیات فارغ التحصیل شد. او که از ۹ سالگی و همپای پدر کار در شرکت نفت را آغاز کرده بود در ۱۹ سالگی به طور رسمی به استخدام شرکت ملی نفت درآمد، در بخش امور اداری کار خود را آغاز کرد و به واسطه شایستگی روز به روز مراتب پیشرفت را در نورددید.

از کودکی قرائت قرآن را آغاز کرده بود و به واسطه صوت خوش و مذاقه در علوم تجوید و صوت و لحن به عنوان یکی از قراء معروف و مسلط شناخته می شد.

«شیخ عبدالغنی» اینک رییس بخش رفاه کارگران نفت آبادان بود و در عین حال یک باشگاه ورزشی را اداره می کرد. خود او در میان ورزش ها به ویژه بیش از همه به دو و میدانی و والیبال می پرداخت.

با افتتاح رادیو آبادان، نخستین قاری قرآن این رادیو بود. با اتکاب به همین پیشینه بود که در سال های بعد به رادیو تهران فراخوانده شد تا در آنجا به تلاوت قرآن پردازد.

از استاد قیوم درباره چگونگی حضورش در رادیو می پرسیم، می گوید: از حول و حوش سال های ۱۳۳۲ هـ.ق. به مدت شش سال، هر سال ماه رمضان، هنگام غروب در رادیو تهران قرآن قرائت می کردم، اما همه این برنامه به صورت زنده اجرا می شد و هنوز سیستم ضبط و آرشیو در رادیو راه اندازی نشده بود، بنابراین چیز ضبط شده ای از قرائت من در آن سال ها به جانمانده است.

استاد ایرج قیوم، مرد شوخی است و با وجود کبر سن و ضعف جسمانی، در تمام مدتی که در محضر وی نشسته ایم با شوخ طبعی، حاضر جوابی و ذکر خاطرات اوقات را بر ما شیرین می کند. استاد مهکام پیش از این از «حسن خلق» استاد قیوم برای ما حرف ها زده بود.

استاد سال ها در طی سفرهای مکرر به عراق و مصر ضمن قرائت قرآن با قراء معروف حشر و نشر داشته و بسیار چیزها آموخته و آموخته است. تقریباً تمام قراء معروف و پیشکسوت غیر ایرانی او را به نیکی و احترام می شناسند، با اساتیدی چون ابوالعینین شعیب، مصطفی اسماعیل و... دوستی نزدیک و دیرینه ای دارد. او همچنین بیش از بیست سال بارها در ایران و خارج از ایران به عنوان معلم و مدرس صوت، لحن و تجوید و داور بین المللی مسابقات قرآن حضوری فعال و موثر داشته است.

در دهه ۱۳۵۰ هـ.ش در تهران سکنی می گزیند و در اینجاست که حلقه کلاس های او بیش از پیش رونق می گیرد.

نخستین کتابی که در ایران در زمینه «فن تجوید» نوشته می شود، کتابی است به نام «فن تجوید قرآن مجید»، که استاد قیوم آنگونه که در مقدمه کتاب آمده است، در سال ۱۳۴۷ هـ.ش به نگارش در می آورد. کتاب مذکور در خرداد ماه سال ۱۳۵۰ از سوی سازمان اوقاف در چاپخانه علمی به زیور طبع آراسته می شود. بنابراین شایسته است اگر او را پدر علم تجوید، صوت و لحن در ایران بنامیم.

به گفته اساتید قرآن، استاد قیوم نخستین کسی است که در سال ۱۳۶۱ هـ.ش سبک و شیوه توشیح را به قراء ایرانی معرفی می کند و لذا «پیر توشیح ایران» نامیده می شود

کتابی که گفته شد، هنوز از جمله بهترین کتبی است که در فن تجوید در ایران نگاشته شده است. استاد قیوم درباره همکاری اش با دکتر مهدی برکشلی، موسیقیدان معروف ایرانی، در تهران چنین می گوید: «مرحوم دکتر برکشلی به سراغ من آمد. او موسیقیدان و فیزیکدان بود و قصد داشت به صورت آکادمیک و علمی به روی قواعد تجوید و صوت و لحن قرآن کار کند و به جرات نخستین کسی بود که چنین ایده ای را متحقق کرد. البته در این میان من نیز کوشیدم تا از او چیزهایی بیاموزم. چیزهایی که به من کمک می کرد تا به گونه ای علمی تر به مقوله صوت و لحن نگاه کنم. مرحوم برکشلی قصد داشت قواعد صوت و لحن را با مبانی آکوستیک تطبیق دهد و من نیز در این راه از هیچ کمکی به او کوتاهی نکردم.»

به گفته اساتید قرآن، استاد قیوم نخستین کسی است که در سال ۱۳۶۱ هـ.ش سبک و شیوه توشیح را به قراء ایرانی معرفی می کند و لذا «پیر توشیح ایران» نامیده می شود.

استاد قیوم به تازگی دریچه قلبش را عمل کرده و مانیز سعی می کنیم او را چندان خسته نکنیم، اما نیروی استاد، که گویا با دیدن ما دو چندان شده است، و نکات ارزشمندی که با چاشنی طنز و شوخ طبعی برایمان می گوید اجازه دل بر کندن از این مصاحبت را نمی دهد.

استاد گاه در میان سخن دچار نسیان شده و رشته کلام از دستش گسسته می شود. می گوید به خاطر فراموشی گاه در وسط نماز از یاد می برد که کجای نماز بوده و چه قرائت می کرده است و اشک در چشمانش می دود. متأثر می شویم و من اشک را حلقه زده در چشم همراهانم می بینم.

از اینکه باید نشسته نماز بخواند اظهار ناراحتی می کند و استاد مهکام فی الفور این آیه شریفه

قرآن را تلاوت می کند که: «ولیکلف الله نفسا الاوسعها».

از استاد قیوم می پرسیم وی به کدامیک از سبک ها قرآن قرائت می کرده است، می گوید: من در چهار شیوه قرائت می کردم، «بیات»، «سه گاه»، «حجاز» و «رست». وی معتقد است قراء ایرانی در بسیاری از موارد صوت و لحن و تجوید، بهتر از قراء مصری هستند و در میان قراء ایرانی از «عباس امام جمعه» بسیار تعریف می کند و برایش دعای خیر می فرستد. صدای ملکوتی اذان که در آسمان می پیچد، همه به نماز می ایستیم، استاد قیوم نماز را نشسته بجای آورد و پسر ارشد وی او را برای ادای این فریضه آماده می کند، خداوند دو دختر و دو پسر به او عطا کرده است که استاد از آنها بسیار راضی است و از اینکه توانسته فرزندان شایسته تربیت کند خداوند را شاکر است.

پس از ادای نماز، استاد قیوم در سخن با جوانانی که در مسیر فعالیت های قرآنی گام برمی دارند توصیه می کند که برای دستیابی به موفقیت همگی بکوشند تا قرآن را حفظ کنند و حتماً به همراهی معلم فراگیری را آغاز و دنبال کنند.

او همچنین به مربیان توصیه می کند تا در تعلیم، شدت و حدت، رخوت و صوت را به کار گیرند و ذوق و شوق به فراگیری را با تشویق در جوانان ایجاد کنند و زنده نگاه دارند.

استاد از مسئولان نیز می خواهد که خود را از قید و بند عنوان و پست رها کنند و مخلصانه و با تشویق جوانان و فعالان قرآنی، برای گسترش دایره قرآن و فعالیت های قرآنی تلاش کنند.

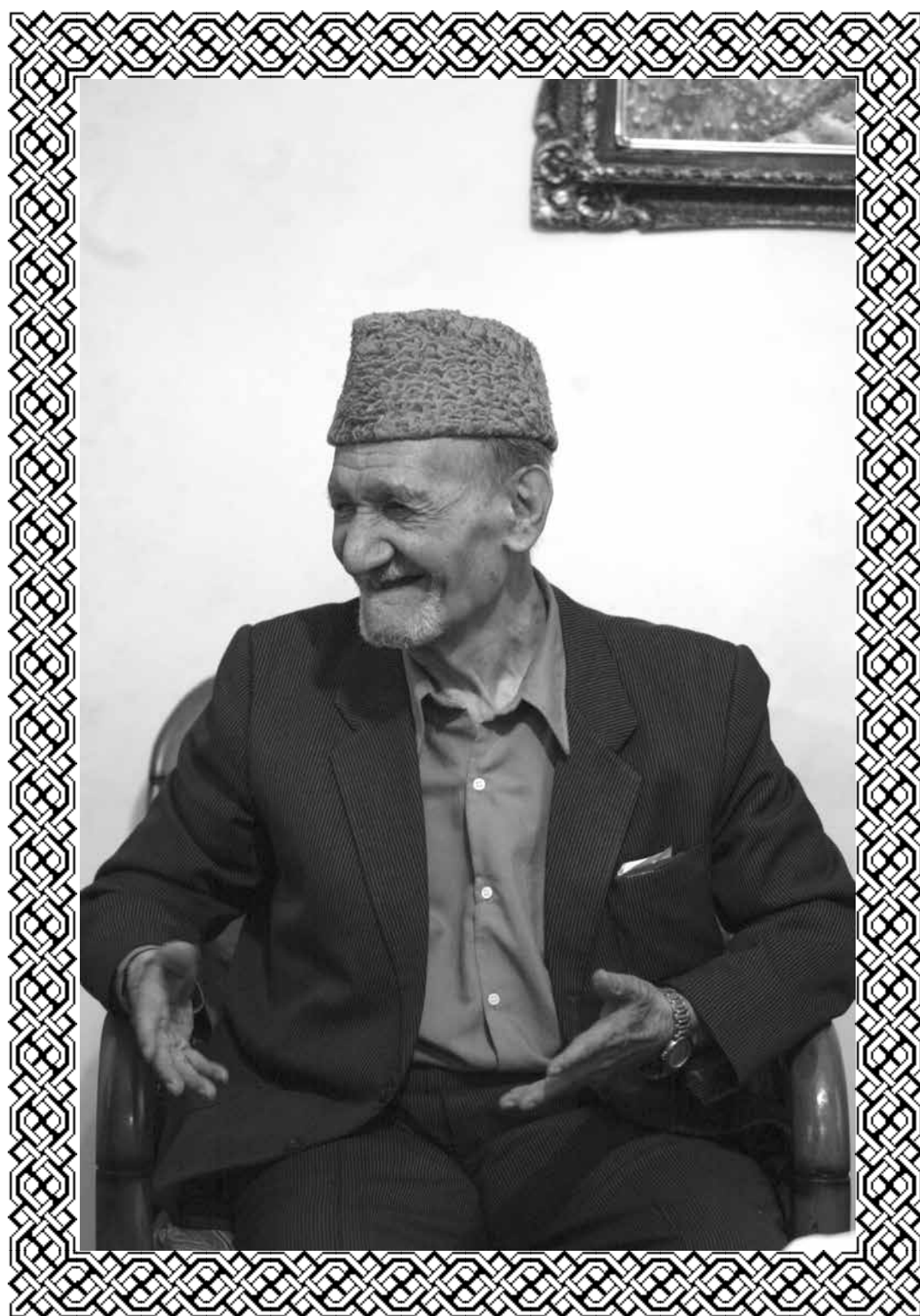
این خادم بی پیرایه قرآن معتقد است در قرآن همه چیز هست، حکمت، معرفت و درس های زندگی. از دیدگاه استاد، انسان ها می توانند تمامی مشکلات خود را با استعانت از قرآن برطرف کنند.

دیرگاه است و ما بالاجبار باید از محضر استاد مرخص شویم تا به استراحت بپردازد. در این دم خدا حافظی حال و احوال استاد قیوم دوباره دگرگون می شود گویی به این فکر می کند که دوباره تنها خواهد شد.

استاد بالهجه زیبای عربی و بانفس گرم خود دعا می خواند و جمع حاضر آمین می گویم و بعد خدا حافظی می کنیم.

ساعت از ده شب گذشته است مسابقه فوتبال هم تمام شده و خیابان ها پر است از خرده شیشه و آشغال، این کار برخی از طرفداران تیم هاست. نمی دانیم کدام تیم برده و کدامیک باخته است، اما می دانم که امروز برد با ما بوده است.

اما مدام به این فکر آزار دهنده مشغولم که چرا پیشکسوتانی چون «استاد ایرج قیوم» باید علیرغم خدمات و تأثیرگذاری های شان، اینگونه به راحتی و حق ناشناسانه به فراموشی سپرده شوند؛ آیا مسئولان رسمی امور قرآنی کشور این نحوه برخورد را قرآنی می دانند؟

استاد قییم از نگاه صاحب نظران و فعالان قرآنی

حنیفی:

نخستین آیین نامه توشیح در ایران توسط ایرج قیم تدوین شده است

گروه فعالیت های قرآنی: نخستین آیین نامه توشیح در ایران توسط استاد ایرج قیم تدوین و نگارش انجام شده است.

«علی اکبر حنیفی» استاد علوم قرآنی و داور بین المللی در گفت و گوبا خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا)، با بیان این مطلب اظهار کرد: در ۱۳۶۴ یا ۱۳۶۵ استاد قیم در جلسه ای درباره آیین نامه نظرات و پیشنهادات بنده را جویا شد و سپس اقدام به تغییر و بازنگری در بعضی از نکات آیین نامه کرد، این استاد بزرگوار، اولین کسی بود که با توشیح آشنایی داشت و برای اولین بار نیز توشیح توسط استاد قیم در کشورمان اجرا شد.

□□□

وی درباره آشنایی خود با استاد قیم گفت: آشنایی من با استاد قیم به دوران کودکی که حدود هفت ساله بودم، باز می گردد در آن دوران شب های ماه مبارک رمضان به اتفاق پدرم به مسجد حاج امجد واقع در خیابان خوش تهران می رفتم؛ استاد قیم به همراه برادر مرحومش (قاری برجسته قرآن کریم) به تلاوت قرآن در مسجد می پرداختند.

این استاد قرآنی یاد آور شد: بیشترین حضور من در مسجد و علاقه مندی من به فراگیری قرآن در آن زمان که البته هیچ گونه آشنایی با قرآن کریم تا آن موقع نداشتم، بازمی گردد، تلاوت استاد قیم با صدای بم و گیرا و آشنایی و تسلط کامل وی بر زبان عربی، فضای عرفانی و نورانی مسجد، سکوت و سکون ملکوتی و صوت روح بخش و دل انگیز استاد، همه و همه ی این ها مرا مجذوب و علاقه مند به یادگیری قرآن کرد و از همان موقع علاقه و کشش فراوانی در من برای فراگیری قرآن کریم ایجاد شد.

حنیفی در ادامه افزود: آشنایی من با استاد قیم در زمان کودکی به همان حضور در مسجد محدود بود تا این که من برای شرکت در مسابقات حاضر شدم. وی در کسوت داوری به قضاوت مسابقات می پرداخت البته پس از سال ها، از ۱۳۶۳ به همراه این استاد بزرگوار به داوری و قضاوت در مسابقات قرآنی پرداختم.

این قاری بین المللی قرآن کریم درباره خصوصیات و ویژگی های اخلاقی استاد قیم اظهار کرد: استاد قیم انسانی بسیار خوش مشرب، علاقه مند، خدمت گزار، دارای روحیه ای بسیار شاد، خانواده دوست و فردی بسیار محترم در خانواده است و هر جا که استاد قیم بود، غم نبود.

حنیفی یاد آور شد: استاد قیم از استادان بزرگ قرآنی است و تا همین ۱۰ ساله پیش نیز در مسجد

محله تهرانسر به تدریس رشته های قرآنی می پرداخت اما متأسفانه کسالت و بیماریش، اجازه حضورش در مجالس و محافل قرآنی را به وی نمی دهد.

این داور بین المللی قرآن کریم درباره آشنایی استاد قیم با قاریان و استادان قرآنی مجامع اسلامی افزود: زمانی که قاریان مجامع اسلامی برای تلاوت قرآن کریم به کشور ماسفر می کردند سراغ استاد قیم را می گرفتند همچون استاد ابوالعینین شعیبش زمانی که برای قرائت قرآن کریم به کشورمان سفر کرده بود سراغ استاد قیم را از ما گرفت و برای دیدارش نیز به منزل وی رفت و این نشان از معرفت استاد قیم نزد فعالان قرآنی کشورهای اسلامی دارد.

این استاد قرآنی در ادامه درباره نحوی شناسایی و معرفی استادان برجسته قرآنی گفت: تهیه آثار صوتی و نوشتاری این استادان بزرگوار، جمع آوری اطلاعاتی درباره آنها و معرفی آنها از طریق رسانه ها از جمله مواردی است که می توان جهت معرفی استادان به کار برد.

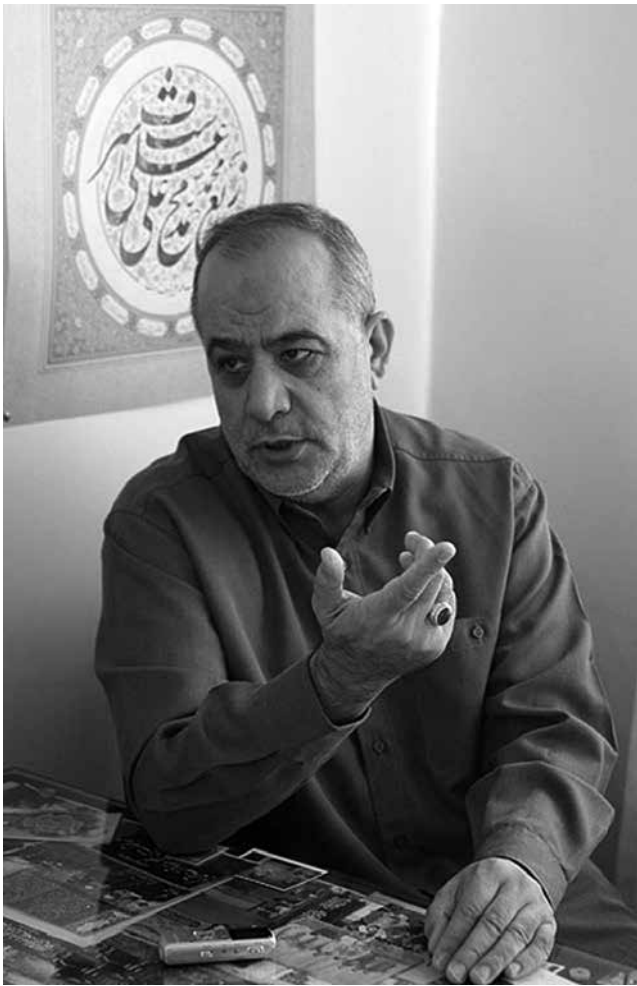
حنیفی درباره معرفی استادان پیشکسوت توسط استادان فعلی به شاگردانشان اظهار کرد: این موارد خیلی کم پیش می آید و حتی می توان در حد صفر دانست، در جامعه قرآنی شاهد بزرگان قرآنی چون مرحوم غفوری و مرحوم بروجردی بودیم اما توجه لازم برای معرفی و تجلیل از آنها صورت نگرفت و درباره استاد قیم نیز که از فعالان و پیشکسوتان جامعه قرآنی است، توجهات کمتر بوده و در حد خدمات و شایستگی های قرآنی وی از او یاد نشده است.

«علی اکبر حنیفی»:

تلاوت استاد قیم با صدای بم و گیرا و آشنایی و تسلط کامل وی بر زبان عربی، فضای عرفانی و نورانی مسجد، سکوت و سکون ملکوتی و صوت روح بخش و دل انگیز استاد، همه و همه ی این ها مرا مجذوب و علاقه مند به یادگیری قرآن کرد

استاد داور بین المللی قرآن کریم:
زمانی که قاریان مجامع اسلامی همچون استاد ابوالعینین شعیبش برای قرائت قرآن کریم به کشورمان سفر می کردند، سراغ استاد قیم را از ما می گرفتند که این موضوع نشان دهنده معرفت استاد قیم نزد فعالان قرآنی کشورهای اسلامی است

مهکام: برخی نخواستند استاد قییم را به عنوان پایه گذار تواشیح معرفی کنند

گروه فعالیت های قرآنی: اگرچه برای گفت و گو درباره استاد «عبدالغنی قییم» به منزل او رفته بودیم اما در همان بدو ورود و با دیدن دفتر کار، کتاب ها، تقدیرنامه ها و بیش از همه تصویر برادرزاده ی شهیدش و تواضع و فروتنیش، آرزو کردیم ای کاش در این گفت و گو فرصتی برای مصاحبه درباره خودش نیز بود. اما چاره ای نبود جز این که در این فرصت کوتاه با حبیب مهکام درباره استاد قییم به گفت و گو بنشینیم. □□□

در ابتدای این گفت و گو از استاد حبیب مهکام، داور و پیشکسوت قرآنی خواستیم درباره آشنایی اش با استاد قییم صحبت کند. □

آشنایی شما با استاد قییم از چه سالی از چه سالی شروع شد و چگونه؟

من از سال ۱۳۶۰ با استاد «عبدالغنی قییم» که می گوئیم «ایرج قییم» در مسابقات سراسری ایران که در نمازخانه سازمان اوقاف و امور خیریه برای نخستین بار برگزار می کردیم، آشنا شدم و با هم داوری این مسابقات را بر عهده داشتیم. آشنایی من با استاد شهیدی هم از همین جا شکل گرفت و آغاز شد. □

چه شد که استاد قییم قبل از دهه ۶۰ شناخته شده نبود و یک دفعه به عرصه جامعه قرآنی آمد و خیلی سریع هم به فراموشی رفت؟

قبل از سال ۶۰ را نمی دانم. ولی ایشان اولین استاد قرآنی است که کتاب تجوید تألیف کرده که سازمان اوقاف هم آن را چاپ کرد. من هم یک نمونه اش را دارم. من قبل از سال ۶۰ ایشان را نمی شناختم و اطلاعی هم از کم و کیف قضیه ندارم اما بعد از سال ۶۰ مرتباً در مسابقات و در داوری همکاری داشتیم که من هم مجری بودم و هم داور. استاد قییم، استاد صوت و لحن است و واقعاً هم اطلاعات خوبی در این زمینه دارد و خیلی آدم با معلوماتی است.

استاد قییم در نغمات قرآنی صاحب نظر که هستند هیچ، نظرشان متقن است، یعنی صاحب نظر است، هر صائب نظری، صاحب نظر هست اما هر صاحب نظری، صائب نظر نیست. استاد قییم کسی است که صاحب نظری صائب نظر است،

منتها ایشان شاید در بیان مطالب یک مقدار نتواند آن گونه ای که مافی الضمیر و در ذات او است، تحویل و ارایه دهد و الا در استاد بودن ایشان شکی نیست

یادم می آید، در «سید نصرالدین» تهران که مسابقات قرآن کشوری را برگزار می کردیم، من و ایشان نمره صوت و لحن را می دادیم،

آقای قییم دائم آوری کاغذ جمع و تفریق می کرد تا نمره صوت و لحن را در بیاورد و من هم گوش می دادم و بدون این که دست روی قلم و کاغذ ببرم نمره می دادم، ایشان معیار کتبی داشت و من معیار ذهنی و تشخیصی، به من می گفت:

چه نمره ای دادی. مثلاً می گفتم از ۴۰ نمره ۳۳

دادم. تعجب می کرد و می گفت: من هم ۳۳

دادم و بعد هم می پرسید که چه جوری این امتیاز را در آوردی. ایشان خیلی زحمت می کشید و چند سالی هم به همین منوال مسابقات برگزار می شد، بعداً هم چون نسل جوان روی کار می آید، طبعاً تعدادی از اساتید باید کنار بروند، همان طور که الان بنده و امثال بنده عمری در سازمان اوقاف، افتخار خدمت به قرآن را داشتیم و یواش یواش ما را کنار می گذارند، البته جای خوشوقتی است و نسل جوان همیشه باید جایگزین نسل قبلی باشد. □

با این گفته شما موافقم که جوان ترها باید بیایند ولی پیشکسوتان که کنار گذاشته می شوند، کاملاً فراموش می شوند و کسی حتی از تجربیات شان هم استفاده نمی کند؟

این فراموش شدن، کم لطفی است. البته من اعتقاد دارم و در جاهای دیگر هم گفتم که

همیشه نسل قدیم و جدید باید تلفیقی و در کنار هم کار کنند، دلیلش این است که نسل جوان تجربه کافی را ندارد ولی باید به تدریج جانشین و جایگزین نسل قدیم بشود. حتی باور کنید، گاه پیش می آید که در لحظه های حساس مسابقات، مجری و داور باید لحظه ای تصمیم بگیرند، به گونه ای که نظم مجلس به هم نخورد، این تجربه را نسل جوان ندارد. من به این موارد در مقام داور و اجرا، خیلی برخورددم، در استان فارس برخورددم، در تهران برخورددم، در استان آذربایجان غربی. این هامسایلی است که نسل جوان برای مدیریت آن پخته نیست. □

استاد قییم را در بحث صوت و لحن و نغمات صاحب نظر می دانند تا چه حد موافقید؟

بله همین طور هم هست، استاد قییم در نغمات قرآنی صاحب نظر که هستند هیچ، نظرشان متقن است، یعنی صاحب نظر است، هر صائب نظری، صاحب نظر هست اما هر صاحب نظری، صائب نظر نیست. استاد قییم کسی است که صاحب نظری صائب نظر است، منتها ایشان شاید در بیان مطالب یک مقدار نتواند آن گونه ای که مافی الضمیر و در ذات او است، تحویل و ارایه دهد و الا در استاد بودن ایشان شکی نیست. □

استاد قیوم در بحث تواشیح هم خیلی فعالیت داشتند درباره این مقوله و گروه هایی که تشکیل داده اند، توضیح دهید.

درباره تواشیح توضیح بدهم که اصلاً ما کلمه «تواشیح» را نشنیده بودیم. هیچ، استاد قیوم در سال ۶۱ و ۶۱ به بعد، قراء جوان را جمع کرد و مسئله تواشیح را توضیح داد و خودش هم خوب می خواند و معیارها را می دانست و آهنگ سازی می کرد، به هر حال گروه هایی را تشکیل داد و تواشیح خوانی در ایران پایه گذاری شد اما همان طور که شما در طلیعه بحث اشاره کردید، گاه اساتید پرتوان فراموش می شوند که کم لطفی است. «همه می دانند، بدون استثناء، همه می دانند که استاد قیوم، پایه گذار تواشیح در ایران است» چون اگر مشهور بود، من یکی از سال ۶۰ که در خدمت قرآن هستم، حداقل این واژه را می شنیدم. نه خودم شنیدم و نه کسی گفته بود که بشنویم ولی متأسفانه هرگز نخواستند، قرآنی های محترم که آقای قیوم را در تواشیح آن گونه ای که بنده معرفی می کنم، معرفی کنند. این کار را نکردند.

الان بعد از گذشت سال ها از راه اندازی و رشد تواشیح در کشور، وضعیت تواشیح را چگونه ارزیابی می کنید؟

آیاتی در سوره مبارکه انسان (دهر) وجود دارد، آنجا که می فرماید: «انما نطعمکم لوجه الله لا نرید منکم» این درسی است در مکتب اهل بیت (ع) برای همه انسان ها به ویژه ما قرآنیان که اگر پیشکسوتان خدمتی کرده اند، صرفاً برای خدا بوده است و باید هم همین طور باشد و توقعی هم نیست. مسئله تواشیح و موضوع تواشیح خوانی در ایران سال به سال تعالی پیدا کرده و خود کفا است اگر چه بنیانگذارش آقای قیوم است اما همین که اقراران آخط گرفتن رفتند به دنبال ترقی چشم گیر، گروه های تواشیح ایران امروز در سطح بین المللی مطرح هستند به گونه ای که وقتی برخی از این گروه ها به کشورهای خارجی می روند، آن جا معلوم می شود که ایران چقدر در تواشیح ترقی کرده است. به هر حال مسئله تواشیح امروزه خیلی چشم گیر شده است.

اخیراً از ابزار آلات موسیقی برای تأثیرگذاری بیشتر تواشیح استفاده می شود، تا چه حد با این موضوع موافقت می کنید؟

چرامی فرمایید اخیراً. من خودم با این که کلاس موسیقی نرفتم از سال هایی که کلاس هفتم و هشتم بودم و به مدرسه می رفتم، تمام دستگاه های موسیقی را یاد گرفته بودم از طریق گوش کردن به رادیو، به گونه ای که انگار کلاس رفته بودم. بد نیست بشنوید، هر کسی که دهان باز می کند، برای زمزمه یک بیت شعر، این در یک

دستگاهی است، منتهی طرف نمی داند که شور است، ابوعطا، ماهور و... است. این است که تواشیح، صد درصد نغمات و دستگاه موسیقی است و باید باشد اما چون غالباً متون عربی است مأخوذ از نغمات عربی است.

منظورم استفاده از ابزار آلات موسیقی بود؟ کمک گرفتن از این ابزار را چون من فقیه نیستم، نظر نمی توانم، بدهم. اما این را از من بشنوید، کسی که می خواهد در نغمات عربی کار کند و استاد شود به گونه ای که مسلط شود و نه تقلیدی محض، باید دستگاه های موسیقی ایرانی را هم مسلط باشد چون اگر یک ذره نغمات عربی را بخواهد، فراموش کند آهنگ ایرانی به کمکش می آید، مثلاً ما دستگاه ماهور را در فارسی داریم که معادلش در عربی، چهارگاه است، حال اگر کسی در چهارگاه مسلط نبود و خواست منحرف شود وقتی به ماهور وارد باشد، دیگر جا نمی ماند و از ماهور استفاده می کند. اعتقادم بر این است که یک قاری مسلط و یک تواشیح خوان هم باید دستگاه های عربی را بداند و هم دستگاه های ایرانی را که مکمل هم باشند.

گفتید استاد قیوم بنیان گذار تواشیح بود، آیا برای این کار از تواشیح خوانان کشورهای اسلامی هم تأثیر گرفته بود یا نه؟

بله ایشان خودش بارها به ما می گفت که به مصر خیلی سفر کرده و به منزل استاد «ابوالعینین شعیب» رفته بود و شعیب هم در تهران به دیدار ایشان آمدند. به هر حال استاد قیوم، وزنه ای است و در شهرهای مشهد، تهران، واردیل سال ها جلسه تدریس صورت و لحن داشتند و حتی تعبیرات قرآنی را که در فن تلاوت بسیار موثر است، تدریس می کردند.

از بحث تواشیح خارج شویم و یک مقدار درباره منش اخلاقی و رفتاری استاد قیوم برایمان توضیح دهید؟

این فراموش شدن، کم لطفی است. البته من اعتقاد دارم و در جاهای دیگر هم گفتم که همیشه نسل قدیم و جدید باید تلفیقی و در کنار هم کار کنند، دلیلش این است که نسل جوان تجربه کافی را ندارد ولی باید به تدریج جانشین و جایگزین نسل قدیم بشود.

ایشان عرب زبان و اهل خرمشهر و آبادان هستند، خوب، خصوصیات فرهنگی و اخلاقی آقای قیوم و امثال ایشان با ما فرق دارد، فرق نه به معنای برتری طلبی، بالاخره این تفاوت ها هست که از عالم تکوین هم منشأ گرفته و در طبیعت و خلقت هر کسی متفاوت است اما به هر حال آقای قیوم در دوستی سرآمد است و جانش را فدای دوست می کند. در خدمت به دوست کم

نمی گذارد و فروگذار نمی کند. سال ۷۲۶۳ نفر به حج اعزام شده بودیم و یک شب در مسجد الحرام، محفل انس با قرآن اجرا می کردیم، پلیس مخفی و شرطه های عربستان سعودی خیلی سختگیری می کردند در اجرای برنامه ها و به هر بهانه ای می خواستند، قاریان ما را بگیرند و ببرند. بالاخره هم یکی از قاریان ما گرفتند. ساعت ۱۱/۵ - ۱۲ شب بود، آقای قیوم که عرب زبان هم هستند، بلند شد و به عربی به شرطه عربستان گفت: «این را رها کن، من را ببر.» من خودم شاهد این ماجرا بودم. خیلی خوشم از استاد قیوم. ایشان در جایی که خطرناک ترین لحظات بود، گفت: «آقا من مسئول هستم با او چه کار دارید.» شرطه هم دید که استاد قیوم عرب زبان است با هم تفاهم کردند و او را هم نبردند. به هر حال ایشان دوست باصفا و باوفایی هستند.

استاد یک بار دیگر می خواهیم به طلیعه کلام بازگردم، افرادی مانند استاد قیوم که باز نشسته و پیشکسوت می شوند، اصولاً چه توقعی از مسئولان قرآنی کشور دارند و مسئولان قرآنی چه وظیفه ای در قبال آنان دارند؟

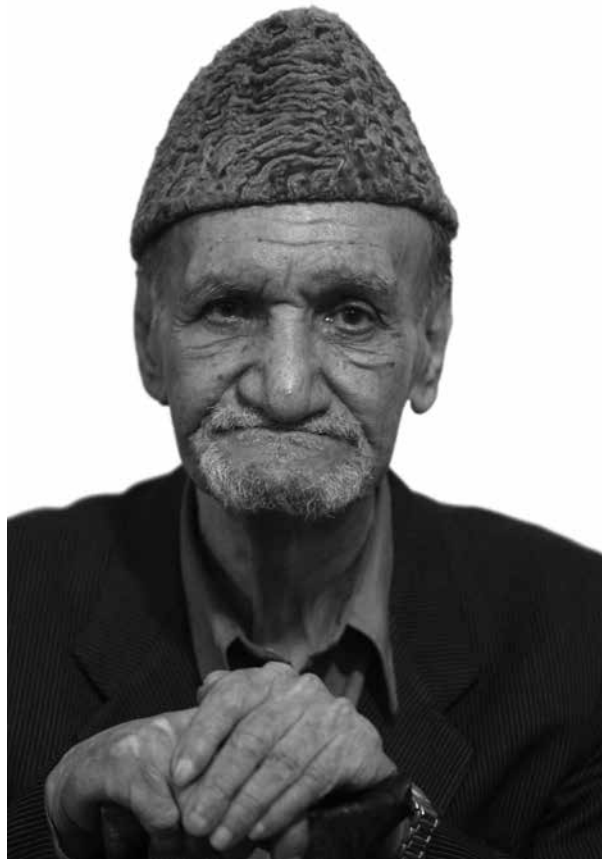
آیاتی در سوره مبارکه انسان (دهر) وجود دارد، آنجا که می فرماید: «انما نطعمکم لوجه الله لا نرید منکم» این درسی است در مکتب اهل بیت (ع) برای همه انسان ها به ویژه ما قرآنیان که اگر پیشکسوتان خدمتی کرده اند، صرفاً برای خدا بوده است و باید هم همین طور باشد و توقعی هم نیست. منتهی یک عبارت عربی را شنیده اید اما صحیحش را بشنوید، صحیحش این است که «من لم یشکر المخلوقین لم یشکر الخالق» انسان در مقابل خدمات دیگران باید قدر دان و سپاسگزار باشد و در تأیید این اصل اخلاقی، آیه ۸۶ سوره نساء را بخوانید، آیه این طور شروع می شود که «واذا حییتکم بحتیة» هر کس به شما خوبی کرد، سعی کنید بهتر از آن رازاریه و جواب دهید و اگر نمی توانید مثلش رازاریه کنید و حتی دارد که فوری جواب دهید اما معنایش این نیست که اگر شما به کسی خوبی کردید، متوقع باشید و حساب جاری باز کنید. یک جا می فرماید: «لانرید منکم جزاء و لا شکورا» و در جایی دیگر هم می فرماید: اگر کسی به شما خوبی کرد، فراموش نکنید.

به همین دلیل معرفی چهره های ماندگار قرآنی و تجلیل از پیشکسوتان این عرصه یک امر ضروری است که مسئولان قرآنی باید بیشتر به آن بپردازند تا جوان ترها با انگیزه بیشتری در این مسیر گام بردارند و جامعه با نشاط باشد.

وسخن آخر؟ سخن آخر این که «گر تو می خواهی مسلمان زیستن، نیست ممکن جز به قرآن زیستن.»

اجرای زیبای تواشیح توسط استاد قییم در مسجد الحرام موجب شگفتی حجاج شده بود

ارتباط برقرار می کردند و مانوس می شدند و این از سجایای اخلاقی ارزشمند استاد قییم است.

این قاری بین المللی قرآن کریم در ادامه گفت: استاد قییم به زبان عربی و حتی به برخی از لهجه های عربی آشنا بودند و زمانی که یک قاری به تلاوت آیات قرآنی با نغمه و آواهای خوش می پرداخت، این استاد گرانقدر در حال و هوای معنوی فرو می رفت و با حرکت دادن سرش تلاوت قاری را تایید می کرد.

استاد قییم انسانی بسیار خوش مشرب و خونگرمی بود با آنکه مسن ترین داور بود قاریان و داوران جوان به راحتی با وی ارتباط برقرار می کردند و این از سجایای اخلاقی ارزشمند ایشان است

ملک شاهی درباره به فراموشی سپرده شدن پیشکسوتان و فعالان قرآنی اظهار کرد: این موضوع از آن دردهای بزرگی است که خودش را نشان می دهد. بسیاری از افرادی که پایه گذار یک رشته ای هستند به راحتی به فراموشی سپرده می شوند و استاد قییم از جمله افرادی هستند که لحن قرآن را بسیار عالی تشخیص می داد و می فهمید.

وی در ادامه افزود: فراموشی پیشکسوتان قرآنی خسارتی است که همیشه فعالان قرآنی متحمل می شوند و بعضی از قاریان که از استادان قرآنی خوبی نیز بودند بلافاصله به حاشیه می روند و تجربیاتشان سر به مهر و مکتوم می ماند ولی باید با این روند جریان مبارزه کرد و قدر و منزلت خوبان و بزرگان را در زمان حیاتشان حفظ کرد نه این که بعد از مرگشان به قدرانی و تجلیل از آنها پرداخت.

وی درباره نحوی شناسایی و معرفی فعالان مطرح قرآنی کشور اظهار کرد: تجربیات این بزرگان را می توان به صورت کتاب و مکتوب از طریق مذاکره با آنها تهیه کرد و در این راه افراد کارشناس و اصحاب رسانه ها می توانند بسیار تاثیرگذار باشند و متأسفانه فرهنگ غلطی که در جامعه ما وجود دارد از افراد و بزرگان بعد از مرگشان، قدردانی می شود. وی از مرحوم دکتر «مجید صالحی» از فعالان قرآنی برجسته کشور نیز یاد کرد و گفت: مرحوم مجید صالحی دکترای زبان داشتند و پایان نامه رشته خود را درباره «ترجمه ناپذیری قرآن» تهیه و ارائه کردند و از سوی استادان و کارشناسان برجسته قرآنی کشور نیز بسیار مورد توجه قرار گرفت.

ملک شاهی یاد آور شد: مرحوم دکتر مجید صالحی دارای ذوق و نبوغ فراوانی بود و در زمینه قرائت نیز بسیار هوشمند و دارای تشخیص عالی در شناسایی اصوات بود ولی متأسفانه وی فراموش شد و از او دیگر یادی نشد و نمی شود و ایشان که در جامعه قرآنی بسیار فعال و برجسته بود به فراموشی سپرده شد.

گروه فعالیت های قرآنی: استاد قییم، پدر تواشیح ایران در سال ۱۳۶۶ که به مکه مشرف شده بودند با وجود کهولت سن به اجرای تواشیح در مسجد الحرام پرداخت که این برنامه اعجاب حجاج کشورهای اسلامی را برانگیخت.

□□□

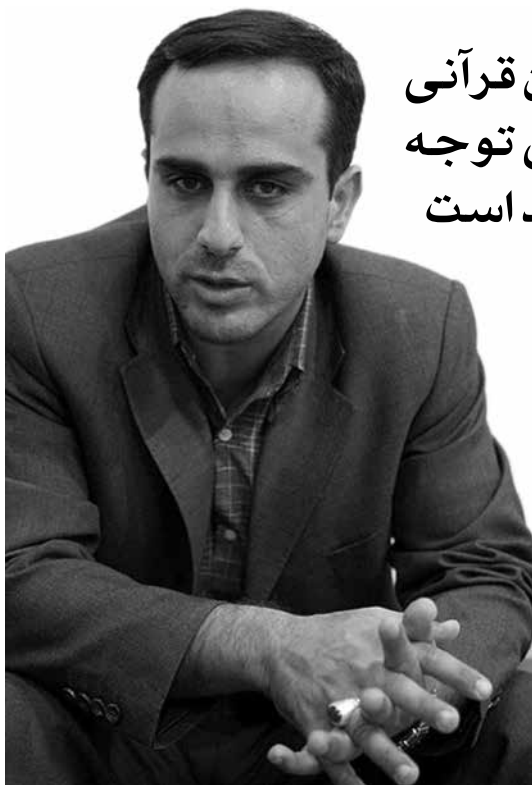
«علی اکبر ملک شاهی» استاد، داور و قاری بین المللی قرآن کریم در گفت و گو با خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا)، با بیان این مطلب اظهار کرد: در سال ۱۳۶۶ به همراه استاد قییم و تعدادی از قاریان برای تلاوت قرآن کریم از سوی سازمان اوقاف و امور خیریه به مکه معظمه مشرف شدیم و در اجرایی که در مسجد الحرام داشتیم استاد قییم برای حسن ختام برنامه به اجرای تواشیح پرداخت.

فراموشی پیشکسوتان قرآنی خسارتی است که همیشه فعالان قرآنی متحمل می شوند و بعضی از قاریان که از استادان قرآنی خوبی نیز بودند بلافاصله به حاشیه می روند و تجربیاتشان سر به مهر و مکتوم می ماند وی در ادامه افزود: استاد قییم با توجه به کهولت سن و با وجود سرو صدا، رفت و آمد حجاج در مسجد الحرام و هواکش های روشن در این مسجد به اجرای تواشیح یا ابتهال پرداخت و جمعیت کثیری از حجاج کشورهای اسلامی در اثر شنیدن صوت دل انگیز استاد قییم، دور وی جمع شدند و به صوت با صلابت و خوش این استاد بزرگوار قرآنی گوش جان سپردند.

ملک شاهی یاد آور شد: پس از پایان اجرای تواشیح استاد قییم، حجاج حاضر در مسجد الحرام به ذوق آمدند و تقاضای اجرای دوباره تواشیح که در مدح اهل بیت (ع) بود، را داشتند و این نشانه توانایی استاد قییم در اجرا، اشراف و تسلط وی بر شرایط، جمع حاضر و مجلس بود.

وی درباره نوع برخورد و رابطه استاد قییم با قاریان و داوران جوان تصریح کرد: استاد قییم انسانی بسیار خوش مشرب و خونگرمی هستند و در آن دوران با آن که مسن ترین داور بود، قاریان و داوران جوان به راحتی با وی

بهره مندی از تجربیات پیشکسوتان قرآنی مؤثرترین عامل برای توجه به این افراد است

گروه فعالیت های قرآنی: نگاه پیشکسوتی به استادان برجسته قرآنی و بهره مندی از نظریات، تجربیات و دیدگاه های آنان و به کارگیری آن مهم ترین عامل برای توجه به این افراد است.

□□□

«محمدجواد کاشفی» نفر اول رشته قرائت بیست و سومین دوره مسابقات بین المللی قرآن ایران و عضو گروه تواشیح «فدک الزهرا» با اشاره به لزوم تحلیل از افراد پیشکسوت همچون استاد «ایرج قییم» در پاسخ به این سؤال که چه عاملی سبب شده است تا جامعه قرآنی به افرادی مانند استاد قییم به ویژه در دوران کهولت سن توجهی نکند، تصریح کرد: مقداری از این مسایل طبیعی است و در همه فعالیت های دیگر و حتی فعالیت های ورزشی هم وجود دارد، اگرچه تا این حد نیست.

وی افزود: ما باید تلاش کنیم این مسایل کمتر شود، چرا که تجلیل و گرمای داشت پیشکسوتان و بزرگان هر عرصه ای به ویژه قرآن و تواشیح، نوعی وظیفه شرعی و دینی و از نشانه های ادب است.

کاشفی اظهار کرد: یکی از معصومین (ع) فرموده اند که «اگر کسی یک کلمه «بسم الله» را به من بیاموزد مرا در طول زندگی، بنده خود ساخته است.» حالا افرادی مانند ایشان که یک عمر زحمت کشیده و مطالب زیادی را به شاگردان خود آموخته، به طور حتم شایسته تقدیر و تجلیل است.

وی افزود: وظیفه همه شاگردان ایشان است که از این استاد، یاد و حمایت کنند؛ البته بخشی از این موضوع به شکل گیری یک ساختار مناسب برای امور قرآنی و بخشی نیز به شاگردان و اهالی جامعه قرآنی باز می گردد.

نفر اول رشته قرائت بیست و سومین دوره مسابقات بین المللی تهران در ادامه در پاسخ به این سؤال که افرادی مانند استاد قییم به ویژه در سنین کهولت و پیری چه نیازهایی دارند که مسئولان قرآنی کشور و شاگردان ایشان باید به آن توجه داشته باشند، گفت: برداشت من این است که بیشتر افرادی که در زمینه قرآنی فعال هستند، چشمداشت و توقعی از کسی ندارند و اگر همین وظیفه تقدیر و تشکر از آنان را انجام دهیم، در محافل به آنان توجه کنیم و مورد

احترام باشند تا حد زیادی برای آنان کفایت می کند.

وی افزود: البته این نیاز به این توجه در سنین مختلف متفاوت است، در سنین پیری، خبر گرفتن از این افراد، رفع مشکلات مادی و اجتماعی آنان، یاد کردن از آن ها و سرزدن به آنان، بهترین توجه و تقدیر برای آنان است؛ چون این گونه افراد توقع خاصی از کسی ندارند. کاشفی اظهار کرد: نگاه پیشکسوتی به آنان و بهره مندی از نظریات، تجربیات و دیدگاه ها و به کارگیری آن، مهم ترین عامل برای توجه به این افراد است.

عضو گروه تواشیح فدک الزهرا اظهار کرد: این افراد باید احساس کنند که با وجود کهولت سن و پیری هنوز هم مورد توجه هستند، تجربیات و دیدگاه های آنان مورد توجه است و جامعه قرآنی از آنها بهره مند می شوند.

وی، با بیان این که نبود متولی برای امور قرآنی از جمله دیگر عواملی است که این گونه مسایل را دامن می زند، تصریح کرد: مهم ترین مشکلی که در جامعه قرآنی داریم این است که یک نظم اصولی و ساختاری برای امور قرآنی وجود ندارد، یعنی؛ یک ارگان یا مجموعه خاصی که مسئولیت پذیری داشته و نظم و سامان امور قرآنی را بر عهده داشته باشد، وجود ندارد. کاشفی تأکید کرد: نبود متولی مشخص، سبب

عضو گروه تواشیح فدک الزهرا:
مهمترین مشکلی که در جامعه قرآنی داریم این است که یک نظم اصولی و ساختاری برای امور قرآنی وجود ندارد، یعنی؛ یک ارگان یا مجموعه خاصی که مسئولیت پذیری داشته باشد و نظم و سامان امور قرآنی را بر عهده داشته باشد، وجود ندارد

شده است تا کسی به افراد پیشکسوت و فعال قرآنی توجه چندانی نداشته باشد و از آنان در قالب کنگره و همایش تجلیل نشود.

وی افزود: هم اکنون به صورت پراکنده توسط برخی نهادها، کارهایی در این زمینه می شود و از کسانی تجلیل و برنامه هایی برای بزرگداشت آنان برگزار می شود اما تا زمانی که نظم و ساماندهی کلی انجام نشود، بسیاری از این امور به فراموشی سپرده می شود.

نفر اول قرائت بیست و سومین دوره مسابقات بین المللی قرآن ایران در پایان گفت: هم اکنون در بخش ورزش، هر رشته ای برای خود تشکیلاتی دارد و همه زیر نظر سازمان تربیت بدنی اداره می شوند، همین وضعیت برای اداره امور قرآنی نیز باید انجام و این فعالیت ها توسط سازمان و یا نهاد خاصی اجرا شود.

«ایرج قییم» در سال ۱۳۹۸ ه.ش در آبادان چشم به جهان گشود؛ او را «عبدالغنی» نیز می نامیدند، از کودکی قرائت قرآن را آغاز کرد و به واسطه صوت خوش و مدافه در علوم تجوید و صوت و لحن، به عنوان یکی از قراء معروف و مسلط شناخته شد.

هم زمان با افتتاح رادیو آبادان، نخستین قاری قرآن این رادیو بود و با اتکا به همین پیشینه بود که در سال های بعد به رادیو تهران فرا خوانده شد تا در آنجا به تلاوت قرآن بپردازد.

وی هم اکنون در سن ۸۸ سالگی و در غبار فراموشی زمانه، کنج نشین منزل خویش است.

گروه فعالیت های قرآنی: جامعه قرآنی کشور متأسفانه در تجلیل از پیش کسوتان خود ضعیف است و قدر سرمایه های خود را نمی داند.

□□□

به گزارش خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا)، «مهدی قره شیخ لو» از قاریان و داوران ممتاز کشور، بابیان این مطلب، درباره ی شخصیت و جایگاه استاد ایرج قیم گفت: من ارتباط نزدیکی با ایشان نداشتم و تنها در سال های ۶۴ و ۶۵ که من در مسابقات انتخابی حج شرکت کرده بودم، ایشان داوری مسابقات را بر عهده داشتند و به همین دلیل شناخت چندانی از او ندارم.

وی در پاسخ به این سوال که مسئولان قرآنی کشور و شاگردان استادانی مانند «ایرج قیم» چه وظایفی در قبال بزرگداشت این افراد دارند، تصریح کرد: اعضای هر قشری موظف اند که به پیشکسوتان و بزرگان خود احترام بگذارند و از آنان یاد کنند؛ در بحث قرآن هم همین گونه است، کسانی

که به هر حال سال ها است در رشته خودشان زحمت کشیده و کار و تلاش کرده اند، اهالی جامعه قرآنی اعم از سازمان ها و نهادها و اشخاص حقیقی قرآنی باید یاد این افراد را گرامی بدارند.

قره شیخ لو گفت: این بزرگداشت ها تنها نباید پس از مرگ افراد انجام شود بلکه باید در قید حیات از این گونه انسان ها تجلیل شود.

مهدی قره شیخ لو اظهار کرد: متأسفانه مجموعه قرآنی در این بخش ضعیف است و قدر سرمایه هایی که دارد، نمی داند و به جایگاهی که باید به این افراد بدهد، توجهی نمی کند.

وی در پاسخ به این سؤال که مشخصاً کدام یک از نهادهای قرآنی کشور باید به وضعیت پیشکسوتان قرآنی رسیدگی کند، تا در سنین بالا دچار مشکلات حاد نشوند، گفت: اشکال ما این است که متولی مشخصی برای فعالیت های قرآنی نداریم، البته خیلی از نهادها می توانند این کار را انجام دهند، اما در عین حال همگی نسبت به یکدیگر تغافل می کنند.

این قاری بین المللی تصریح کرد: اصل مشکل ما این است که یک نهادی به صورت رسمی، متولی کار قرآنی در کشور نیست که اگر در جایی کوتاهی صورت گیرد، دیگران او را بازخواست کنند.

مهدی قره شیخ لو افزود: الان ممکن است به

جامعه قرآنی قدر سرمایه های خود را بداند

گرفت.

این داور قرآن کشور اظهار کرد: به نظر می رسد برای روشن شدن بخش عمده ای از مسایل قرآنی کشور باید تکلیف متولی فعالیت های قرآنی روشن شود و اگر این موضوع حل شود، این متولی به امور صنفی و رفاهی جامعه قاریان هم توجه خواهد کرد و در کنار سایر وظایف، این شرح وظیفه را هم خواهد داشت.

وی با اشاره به تخصص استاد قیم در زمینه صوت و لحن و تواشیح گفت: وضعیت کنونی تواشیح نیز به عدم وجود یک مرکز سیاست گذاری بازمی گردد، یعنی برخی مواقع یک موج هایی در کشور ایجاد می شود سپس این موج، اوج می گیرد و پس از مدتی نیز افول می کند، چون هیچ تعریف، قانون و سیاستی در پشت آن نبوده است.

قره شیخ لو تصریح کرد: یک کاری در زمانی مورد توجه مردم واقع می شود و اوج می گیرد، سپس همه آن را فراموش می کنند و به یک کار معمولی تبدیل می شود، الان تواشیح هم این بلا بر سرش آمده است.

وی افزود: هیچ مرکز سیاست گذاری و مرکزی که فکر کند که این کار با این روش در کشور ما جواب می دهد یا نه، مشتری پیدا می کند، باید عربی با ترکیب عربی و فارسی باشد و آیا وجود آن ضرورت دارد، وجود ندارد و به همین دلیل یک دفعه چند نفر علاقه مند جمع شدند و یک گروه راه انداخته اند و همین طور تسری پیدا کرد و به مسابقات کشوری تبدیل شد و الان هم کم رنگ شده است.

قره شیخ لو تأکید کرد: ما اول باید عنوان فعالیت های قرآنی را تعریف کنیم، تعیین کنیم که آیا تواشیح جزء برنامه های قرآنی هست یا نیست، آیا مثلاً شبی با قرآن و انتشارات جزء فعالیت های قرآنی محسوب می شود یا نه، این حوزه ها و کارهایی که در این حوزه ها می توان کرد، باید تعریف و باز خورد آن ها بررسی شود.

وی افزود: با بررسی کارشناسی در این زمینه باید تصمیم گیری کنیم که به طور مثال تواشیح باید تقویت شود یا باید جمع شود.

این قاری در پایان اظهار کرد: با اظهار نظر از روی سلیقه و عدم کار کارشناسی نمی توان به نتیجه منطقی و درستی در این زمینه نایل شد.

قره شیخ لو:

الان ممکن است به سازمان تبلیغات بگویند، شما باید این گونه افراد را تحت پوشش قرار دهید، سازمان تبلیغات بگویند! به اوقاف بگویند، امتناع کند، وزارت ارشاد نیز همین طور. به هر حال تا متولی امور قرآنی مشخص نیست، نمی توان خرده گرفت

سازمان تبلیغات بگویند، شما باید این گونه افراد را تحت پوشش قرار دهید، سازمان تبلیغات بگویند! به اوقاف بگویند، امتناع کند، وزارت ارشاد نیز همین طور. به هر حال تا متولی امور قرآنی مشخص نیست، نمی توان خرده

قاری بین المللی:

یک کاری در زمانی مورد توجه مردم واقع می شود و اوج می گیرد، سپس همه آن را فراموش می کنند و به یک کار معمولی تبدیل می شود، الان تواشیح هم این بلا بر سرش آمده است

استاد قیم از مشوقان قاریان جوان به اجرای تواشیح بود

گروه فعالیت های قرآنی: استاد قیم از مشوقان قاریان جوان به اجرا و پرداختن به رشته تواشیح است.

«عبدالرسول عبایی» استاد و داور بین المللی قرآن کریم در گفت و گو با خبرنگاری قرآنی ایران (ایکنا)، با بیان این مطلب اظهار کرد: استاد قیم صاحب ذوق، آشنا به نغمات و الحان و دارای طبع موسیقی است و پرداختن او به تواشیح به قبل از انقلاب با انتخاب قصیده ی کوثریه سروده ای از سید «رضا» عالم و دانشمند بازمی گردد وی با دعوت و تشویق مجموعه ای از قاریان علاقه مند، به تمرین و اجرای تواشیح پرداخت.

□□□

عبایی یاد آور شد: استاد قیم به خاطر علاقه ای که به تواشیح داشت به این رشته پرداخت و همین موضوع جرقه و علاقه ای را در تعدادی از قاریان جوان به رشته تواشیح ایجاد کرد البته صدا و سیما نیز با پخش اجرای گروه های مدیحه سرای سوریه ای در این جریان تاثیرگذار بود. این داور بین المللی قرآن کریم گفت: به مرور زمان نخستین گروه به نام گروه قدر تشکیل شد و این گروه با تلاش، ابتکار و همکاری اعضا موجب ارتقا تواشیح شدند.

وی در ادامه افزود: فعالان قرآنی در دوران قبل از انقلاب بدون امکانات و حمایت از سوی نهادی، فقط با تلاش و علاقه خود در زمینه ها و رشته های مختلف قرآنی به فعالیت پرداختند و استاد قیم نیز فقط صرف علاقه و با تلاش های خود برای دیدار با قاریان مصری به این کشور سفر و با آنها ارتباط برقرار کرد.

این داور بین المللی قرآن کریم درباره چگونگی ترویج رشته تواشیح افزود: ایران سرچشمه و منبع صداهای خوب و مطلوب است بنابراین نهادها با سرمایه گذاری به جا و مناسب می توانند استعدادها را شناسایی و در رشد و هدایت آنها گام های اساسی بردارند.

عبایی یاد آور شد: نهاد های قرآنی می توانند با برنامه ریزی های مناسب افراد علاقه مند اعم از دختر و پسر را به صورت گروه های تواشیح انتخاب و

با اقدامات اصولی و ارزشمند موجب ارتقا، ایجاد جذبیت و غنی شدن این رشته در جامعه شوند.

وی تاکید کرد: خلاء های موجود در برخی از رشته های قرآنی و مذهبی به ویژه تواشیح باید به نحو احسن پر شود در حالی که کشورهای غربی برای تحقق اهداف خود از هیچ اقدامی دریغ نمی

عبدالرسول عبایی):
استاد قیم صاحب ذوق، آشنا به نغمات و الحان و دارای طبع موسیقی است و پرداختن او به تواشیح به قبل از انقلاب با انتخاب قصیده ی کوثریه سروده ای از سید «رضا» عالم و دانشمند بازمی گردد وی با دعوت و تشویق مجموعه ای از قاریان علاقه مند، به تمرین و اجرای تواشیح پرداخت

کنند و هزینه ها و بوجه های هنگفتی را برای برنامه ها و فعالیت های خود صرف می کنند.

عبایی درباره نحوی معرفی استادان و پیشکسوتان قرآنی به جامعه به ویژه جوانان گفت: معرفی پیشکسوتان قرآنی به جامعه نیازمند حمایت و توجه ارگان ها و نهادهای قرآنی است و کم لطفی آنها نسبت به این موضوع موجب به فراموشی سپرده شدن آنها می شود. توجه و حمایت از استادان قدیمی علم قرائت قرآن موجب دلگرمی و تشویق جوانانی که وارد این عرصه شده اند، می شود بنابراین حمایت مسئولان از پیشکسوتان موجب تقویت و ارتقا برنامه های قرآنی خواهد شد.

این استاد علوم قرآنی اظهار کرد: ساماندهی برنامه های قرآنی سازمان ها و خود نهادهای قرآنی اعم از مردمی و دولتی موجود در کشور که البته حمایت و توجه به پیشکسوتان عرصه های قرآنی را نیز شامل می شود، ضرورت ایجاد و راه اندازی تشکیلات واحد قرآنی به عنوان متولی خاص امور قرآنی را می رساند.

بهره مند شدم و الان هم این علاقه (استفاده از تجربیات بزرگان) در وجود ما هست و چون جوان هستیم، ظرفیت کار کردن در این زمینه را داریم و افتخار می کنیم از وجود کسانی مانند استاد قیّم بهره مند شویم.

وی در ادامه با اشاره به وضعیت فعلی تواشیح در کشور گفت: برخی از علما دید مثبتی نسبت به تواشیح ندارند و تأثیرگذاری آن را قبول ندارند،

که لقب پدر تواشیح ایران را دارد و در کار خودش استاد است، استفاده کنم.

وی تصریح کرد: من تعجب می کنم ایشان در آن موقع با این امکانات اندک چگونه توانسته است تواشیح را پایه ریزی کند که امروزه نیز از برکت آن هم اکنون گروه های بزرگی راه اندازی شده اند.

محمدعلی محمدنژاد گفت: من بسیار علاقه

گروه فعالیت های قرآنی: مسئولان، شاگردان و اهالی جامعه قرآنی کشور باید استادانی مانند «ایرج قیّم» را به جامعه معرفی کنند و بشناسانند.

به گزارش خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا)، «محمدعلی محمدنژاد» سرپرست گروه تواشیح «مصباح الهدی» با بیان این مطلب گفت: متأسفانه مسئولان و اهالی جامعه قرآنی

مسئولان قرآنی کشور باید استاد قیّم را به جامعه معرفی کنند

در حالی که تواشیح واقعا اثرگذار است؛ به طور مثال تواشیح «اقرا باسم ربك الذی خلق» که گروه تواشیح تقلین آن را اجرا کردند، هنوز که هنوز است، تازگی خودش را دارد و دلنشین است.

وی افزود: متأسفانه نسبت به تواشیح کم لطفی می شود، مثلاً تواشیح بانوان امسال از مسابقات سازمان اوقاف و امور خیریه حذف شد، در حالی که ما منتظر بودیم، شرایط جدید را اعلام کنند و با قوت بیشتر در این مسابقات حاضر شویم.

سرپرست گروه تواشیح بانوان نورالزهر(س) تصریح کرد: متأسفانه بهایی به

تواشیح نمی دهند و امکاناتی نیز در اختیار گروه ها نمی گذارند، به طور مثال کلاس حفظ و قرائت در جامعه القرآن گرگان تشکیل می شود اما از تواشیح خبری نیست و کسی نسبت به این موضوع رغبتی نشان نمی دهد.

وی افزود: چون فرهنگ قرآنی در کشور تحکیم نیافته، متأسفانه گاهی برخوردهای غیر قرآنی حتی از قاریان قرآن می بینیم، در استان گرگان روحانی بزرگواری وجود داشت که چندین تواشیح را آهنگ سازی و مدیریت کرد و گروهشان هم چندرتبه کشوری به دست آورد اما عده ای از افراد به اندازه ای در جلوی ایشان سنگ اندازی کردند که مجبور شد از تواشیح کنار کشیده و برای تحصیل به مکان دیگری برود.

محمدنژاد در پایان خواستار توجه بیشتر مسئولان به تواشیح و علاقه مندان به این حوزه شد.

مند به استفاده از تجربیات بزرگوارانی مانند ایشان هستیم، من اتفاقاً به استاد اربابی بسیار علاقه مند بودم و به عنوان شاگرد از ایشان استفاده زیادی کردم، یک مصاحبه ای هم با ایشان انجام داده ام که آن موقع به من گفتند: بعد از وفاتم منتشر کنید. سرپرست گروه تواشیح نورالزهر(س) افزود: به علت علاقه ای که به استاد اربابی داشتم یک هفته او را به گرگان دعوت کردم، در این مدت خیلی از ایشان

که استاد قیّم را می شناختند و از او کسب فیض و تکلیف می کردند، گامی در جهت شناخته شدن او برنداشته اند.

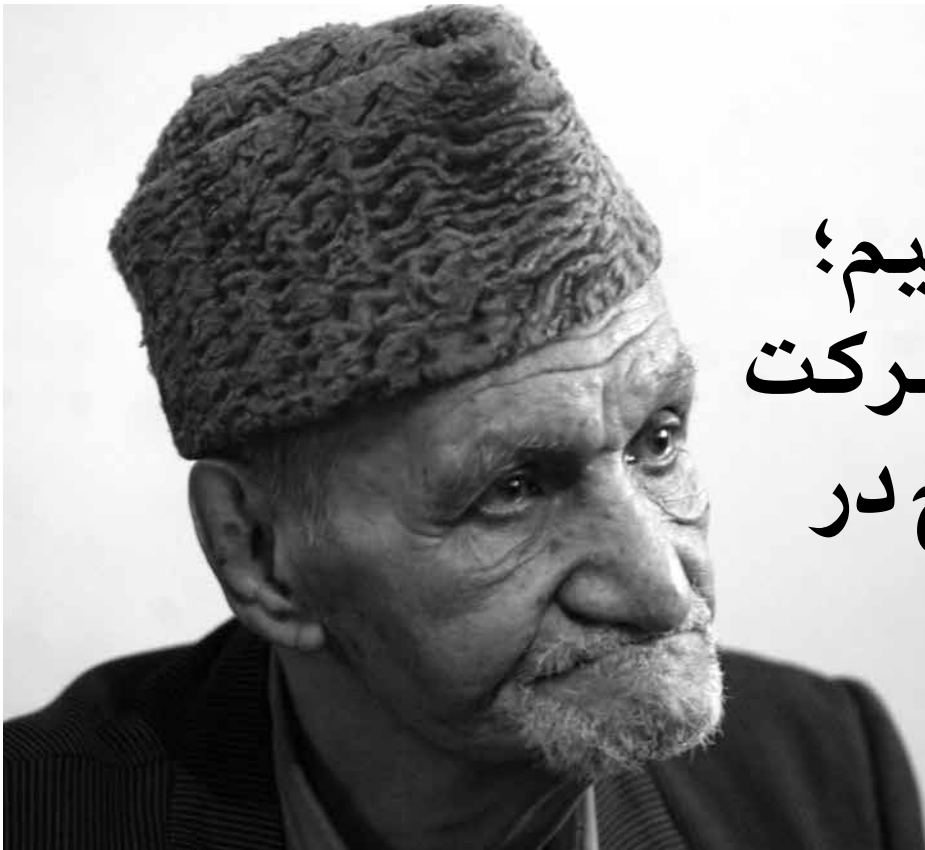
□□□

اگر مسئولان و شاگردان ایشان چنین گامی را برمی داشتند، استاد قیّم نیز مانند استاد اربابی شناخته شده بود.

وی افزود: اگر مسئولان و شاگردان ایشان چنین گامی را برمی داشتند، استاد قیّم نیز مانند سایر استادان شناخته شده بود.

محمدنژاد در پاسخ به این سؤال که خود شما به عنوان سرپرست گروه تواشیح مصباح المهدی و نورالزهر(س) چه مقدار استاد قیّم را می شناسید و علاقه دارید از کارهای ماندگار ایشان در حوزه تواشیح بهره برداری کنید، اظهار کرد: من متأسفانه ایشان را نمی شناسم اما خیلی دوست دارم از تجربیات کسی مانند استاد قیّم

متأسفانه مسئولان و اهالی جامعه قرآنی که استاد قیّم را می شناختند و از او کسب فیض و تکلیف می کردند، گامی در جهت شناخته شدن او برنداشته اند

استاد قیم؛ آغازگر حرکت تواشیح در ایران

گروه فعالیتهای قرآنی: استاد قیم آغازگر حرکت تواشیح در ایران و تنها استادی است که در تواشیح از کشورهای دیگر کپی برداری نکرد. «محسن بادپا»، داور قرآنی در گفت و گو با خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا)، با بیان این مطلب افزود: استاد قیم از سال های قبل از انقلاب، تواشیح را در ایران آغاز کرد، البته قبل از ایشان نیز قاریان مصری مانند شیخ طوخی، تواشیح هایی در ایران اجرا کردند اما در اصل استاد قیم بود که برای اولین بار به اجرای ایرانی تواشیح و تشکیل گروه تواشیح ایرانی پرداخت.

□□□

وی در ادامه گفت: از طرف دیگر ایشان تنها کسی بود که از تواشیح های مصری و سوری کپی برداری نکرده و با انتخاب اشعار عربی دست به تنظیم و ساخت آهنگ می زد.

بادپا تصریح کرد: در آن زمان استاد قیم اشعار معتبر جهان اسلام با موضوع اهل بیت (ع) را جمعآوری کرده و با تشکیل گروه به اجرای این تواشیح ها می پرداخت. در واقع در آن زمان استاد قیم نقش مربی گروه را داشت، البته گاهی هم ابتهال می خواند.

وی در ادامه اظهار کرد: در حال حاضر سازمان اوقاف و امور خیریه، مجموعه کاملی از اجراهای تواشیح گروه استاد قیم را که از آن جمله اجرای تواشیح در سال ۶۳ در مسجد گوهرشاد بود را در اختیار دارد.

این فعال قرآنی در ادامه درباره ویژگی های قرائت قرآن استاد قیم گفت: اجرای مصری تجوید و لهجه عربی ایشان در قرائت از جمله ویژگی های ایشان در قرائت قرآن بود.

بادپا در ادامه به ویژگی های اخلاقی استاد قیم اشاره کرد و گفت: آزادگی،

پیشکسوت و داور قرآنی؛
آزادگی، صراحت در بیان حق و اجرای
عدالت در داوری، طبع شوخ، خضوع
و فروتنی، تجلیل و تشویق از قرآن
آموزان برتر و معرفی آنها از جمله
مهمترین ویژگی های اخلاقی استاد
قیم به شمار می رود

صراحت در بیان حق و اجرای عدالت در داوری، طبع شوخ، خضوع و فروتنی، تجلیل و تشویق از قرآن آموزان برتر و معرفی آنها از جمله مهمترین ویژگی های اخلاقی استاد قیم به شمار می رود.

وی ادامه داد: در واقع در تمام مدتی که ایشان داوری می کرد، هرگز مورد اعتراض واقع نشد و در بین همه شرکتکنندگان به مساوات رفتار می کرد. کار کردن با ایشان هیچگاه حالت استاد و شاگردی و یا مرید و مرادی نداشت بلکه وی سعی میکرد به صورت رفاقتی به آموزش بپردازد.

بادپا تصریح کرد: شفافیت در برخورد از دیگر ویژگی های اخلاقی استاد قیم است، به عبارت بهتر ظاهر و باطن استاد قیم برای همه یکی است.

وی همچنین یاد آور شد: تواضع از دیگر ویژگی های اخلاقی استاد به شمار میرود تا آنجا که همین برخورد باعث شد تا ایشان هیچگاه در صدد جلب توجه و نظر نباشد. این داور قرآنی گفت: آشنایی نزدیک با استادان بسپونی، لولعیین شعیب، الرزیقی و... دیگر قاریان مصری باعث شده بود که ایشان قرآن را به بهترین شکل و با لهجه مصری قرائت کرده و آموزش می داد.

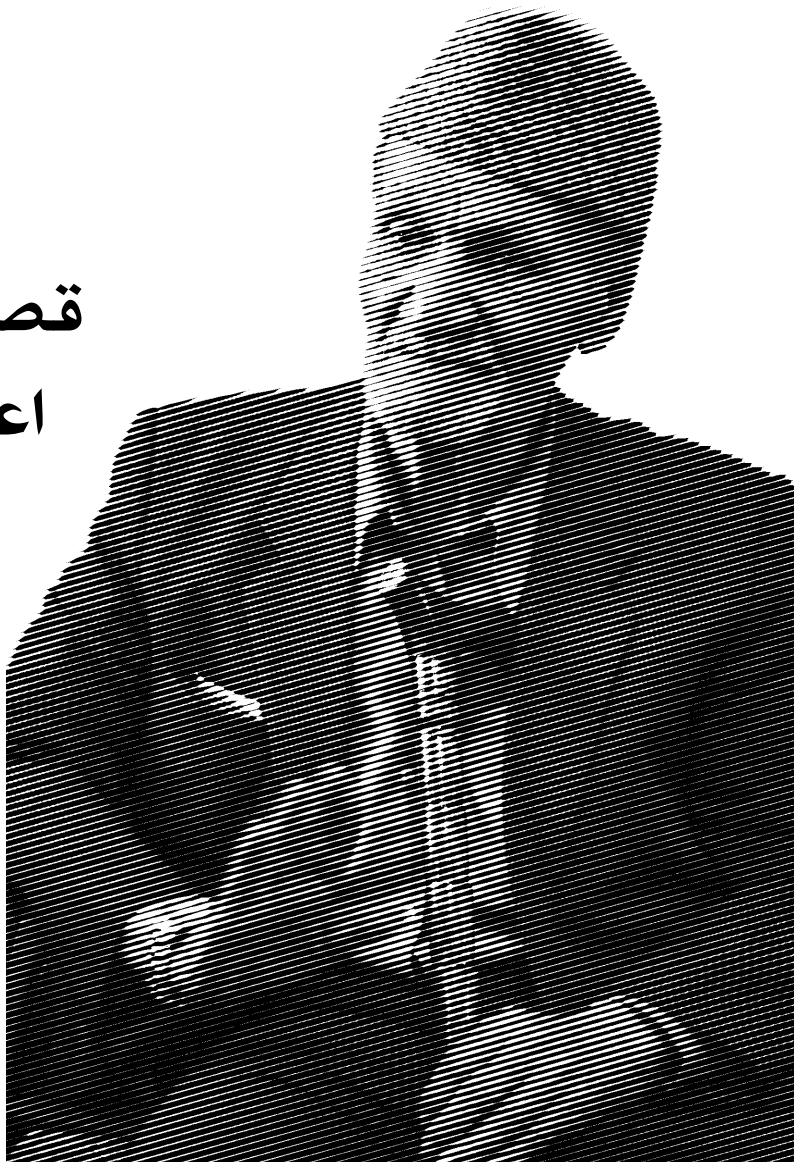
بادپا همچنین درباره گمنام بودن استاد قیم اظهار کرد: در واقع شاید تواضع در رفتار باعث شده که ایشان خیلی شناخته شده نباشد چرا که ایشان خودشان نیز توجهی به شهرت نمی داد. وی گفت: از طرف دیگر مدت زمان کلاس داری ایشان در تهران بسیار کم بود و ایشان بیشتر زندگی خود را در آبادان سپری کرده بود، همچنین بیماری و کسالت ایشان باعث شد که ایشان بعد از سال ۶۴ جلسه قرآن فعال نداشته باشد. در واقع از آن به بعد استاد بیشتر به عنوان داور در مسابقات قرآنی حضور داشتند تا جلسه داری.

این قاری قرآنی درباره دلایل ناآشنایی جامعه قرآنی با استاد قیم و فعالیت های ایشان تصریح کرد: من قبول دارم که استاد قیم در جامعه گمنام و مظلوم هستند. اما امروز جامعه قرآنی با سلاقی، طرز فکرها و وابستگی های مختلف تشکیل شده و الا اگر جامعه قرآنی مایک جامعه بود، دیگر نباید استاد قیم در میان این جامعه ناشناخته باقی می ماند.

وی همچنین گفت: در مجموع متأسفانه ما در ایران به ویژه در حوزه قرآن قدردان استادان صاحب جلسه و یا پیشکسوتان نیستیم، در حالی که در عرصه ورزش پیشکسوتان و استادان از جایگاه والاتری برخوردارند.

قصور و کوتاهی اعضای جامعه قرآنی موجب فراموش شدن پیشکسوتان می شود

در کنار مباحث آموزشی و
سایر مباحث قرآنی،
حمایت از قاریان، حافظان
و استادان نیز باید مورد
توجه قرار گیرد

بخواهیم به یاد آنان بیفتیم
وی افزود: فراموش نمی‌کنم در سال‌هایی که در
ساری بودیم، ایشان در بحث توشیح و صوت و
لحن و نغمات، از انتقال دانش خود به شاگردان
فروگذار نمی‌کرد.

دبیر مجمع مشورتی کانون‌های قرآنی دانشگاه
های کشور اظهار کرد: ایشان، تقید و پایبندی
ویژه‌های به زیارت امامزادگان داشتند و به هر
شهرستانی که می‌رفتند، حتماً باید به زیارت
امامزاده‌های آنجا می‌رفتند، به همین دلیل
وقتی ما ایشان را به ساری دعوت کردیم از ما
درخواست کردند که او را به زیارت امامزاده‌های
این شهر ببریم.

وی افزود: ما به ایشان گفتیم که امامزاده‌های در
نزدیکی ماهست که به آن جامی رویم اما او گفت
نه، من تمام امامزاده‌های این شهر را باید زیارت
کنم، چرا که این رویه من است و ما هم ایشان را به
زیارت امامزاده عباس (ع) و امامزاده یحیی (ع)
بردیم.

همکاری داشتیم و گروه توشیح «نور» این استان
را راه اندازی کرده بودیم، هرگاه برای حضور در
مجامع قرآنی از ایشان دعوت می‌کردیم، با وجود
کهولت سن و پیری دعوت ما را می‌پذیرفت.
قربانی تصریح کرد: ایشان اهتمام خاصی به
فعالیت‌ها و آموزش‌های قرآنی داشتند که قابل
تقدیر است؛ آن هم در آن زمان که استادانی
مانند ایشان با داشتن سن بالا و تجربه و
تخصص، کمتر به شهرستان‌های مختلف سفر
می‌کردند اما این یکی از خصوصیات ایشان بود
که در جمع‌های مختلف قرآنی در شهرستان‌ها
حضور پیدای می‌کرد.

حمایت از فعالان قرآنی

در کنار مباحث آموزشی و سایر مباحث قرآنی،
حمایت از قاریان، حافظان و استادان نیز باید
مورد توجه قرار گیرد. البته این کار باید برای
قاریان و حافظان و استادان جوان هم مورد توجه
قرار گیرد، نه این که این افراد به پیری برسند و ما

گروه فعالیتهای قرآنی: کسانی مانند استاد قیم
اگر چه به ظاهر فراموش شده اند اما دارای چنان
شخصیتی هستند که هیچگاه فراموش نمی
شوند و تنها قصور و کوتاهی ما اعضای جامعه
قرآنی در قبال چنین افرادی است که فکر می
کنیم آنها فراموش شده اند.

□□□

دکتر «رحیم قربانی» از فعالان قرآنی کشور در
گفتگو با خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا)، با
قدردانی از تلاش‌های خبرگزاری ایکنا در
انعکاس‌گفت‌وگوهایی درباره استاد قیم تصریح
کرد: کسانی مانند استاد قیم اگر چه به ظاهر
فراموش شده اند اما دارای چنان شخصیتی
هستند که هیچگاه فراموش نمی‌شوند و آنچه
که اتفاق افتاده است، قصور و کوتاهی ما اعضای
جامعه قرآنی در قبال چنین افرادی است.

وی افزود: من شناخت کوتاهی از استاد قیم دارم
اما در مدت کمی که در شهرستان ساری با
اعضای کانون قرآن سازمان تبلیغات اسلامی

این فعال قرآنی تاکید کرد: خود این موضوع برای ما یک درس است که ایشان از بحث های اعتقادی و ائمه (ع) و زیارت امامزادگان غافل نبودند و مقید به این موضوع بودند. دکتر قربانی در پاسخ به این سؤال که مسئولان قرآنی ما چه وظیفه ای برای تکریم و پاسداشت افرادی چون استاد قیم دارند، گفت: متأسفانه در ایران این روند حتی برای کسانی که شناخته شده اند و نامدار رسانه ها حضور دارند، هم انجام نمی شود و در حق این افراد کوتاهی کرده ایم، چه برسد در حق افرادی مانند استاد قیم که در ظاهر چندان شناخته شده هم نیستند.

□

تقدیر به زیارت امامزادگان

ایشان، تقدیر و پایبندی ویژه ای به زیارت

گیرد، نه اینکه این افراد به پیری برسند و ما بخواهیم به یاد آنان بیفتیم.

این فعال قرآنی گفت: از هم اکنون باید به فکر این افراد باشیم و آنها را شناسایی کنیم، البته به طور قطع این ها چیزی از مسئولان نمی خواهند و خیلی از این افراد حتی راضی به قبول کمک نخواهند بود، اما وظیفه مسئولان قرآنی این است که این افراد را در درجه اول شناسایی کنند و بعد خوب به مردم و جوانان بشناسانند.

قربانی در پایان تاکید کرد: این افراد، گنجینه های هستند که نباید آنها را به آسانی از دست داد؛ به هر حال یک ساماندهی و برنامه ریزی برای شناسایی و چگونگی حمایت از این افراد، باید صورت گیرد.

امامزادگان داشتند و به هر شهرستانی که می رفتند، حتما باید به زیارت امامزاده های آنجا می رفتند، به همین دلیل وقتی ما ایشان را به ساری دعوت کردیم از مادر خواست کردند که او را به زیارت امامزاده های این شهر ببریم و وی افزود: چون طرح جامع قرآنی در کشور تدوین نشده و یکی - دو سال است که این موضوع در دستور کار قرار گرفته است، به همین دلیل ضعف هایی در این زمینه وجود دارد. قربانی تاکید کرد: در کنار مباحث آموزشی و سایر مباحث قرآنی، حمایت از قاریان، حافظان و استادان نیز باید مورد توجه قرار گیرد، البته این کار باید برای قاریان و حافظان و استادان جوان هم مورد توجه قرار

تواشیح در کشور با کمک استاد قیم رونق گرفت

گروه فعالیتهای قرآنی: زمانی که استاد قیم تواشیح را در ایران آغاز کرد تواشیح در کشور رونق نگرفته بود و وی در واقع استاد تواشیح در ایران است.

«احمد لیایی» داور و قاری قرآن و عضو گروه تواشیح قدر در گفت و گویا خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا)، با بیان این مطلب افزود: استاد قیم بیشک استاد تواشیح در ایران است، در واقع ایشان از قبل از انقلاب فعالیت های خود را در زمینه تواشیح آغاز کرد. زمانی که استاد قیم تواشیح را در ایران آغاز کرد، تواشیح در کشور رونق نگرفته بود. در واقع در زمان آقای قیم به آن صورت گروهی وجود نداشت. ولی به هر حال استاد قیم استاد تواشیح در ایران است.

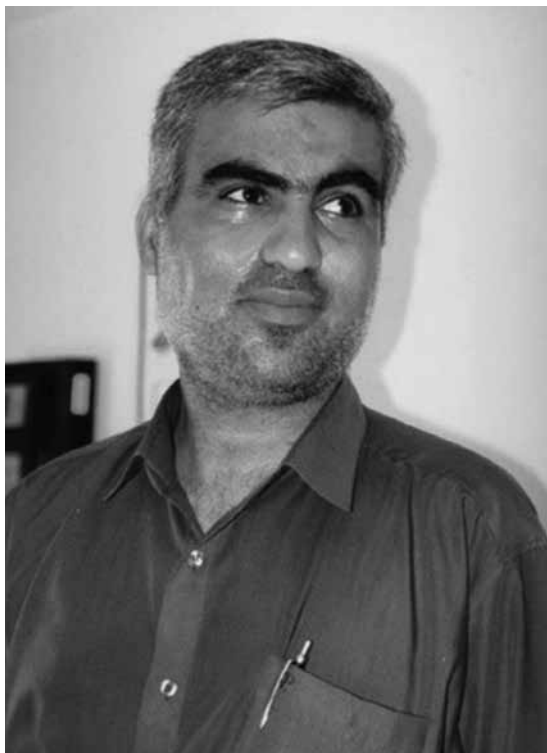
□□□

لیایی گفت: در آن زمان سبک و سیاق اجرای تواشیح با تواشیحی که امروز در کشور اجرامی شود، تفاوت داشت به همین دلیل در آن سال ها تواشیح چندان در کشور شناخته شده نبود و مورد استقبال قرار نمی گرفت.

شاید یکی از دلایلی که استاد قیم چندان در جامعه شناخته شده نیست، این باشد که ایشان اصلاً خودشان علاقه ای به مطرح شدن نداشته است. در واقع برخی از استادان این طور هستند و اخلاصشان مانع از این می شود که خود را در جامعه مطرح کنند و وی اظهار کرد: از طرف دیگر در آن زمان اغلب کارهای انجام شده کپیبرداری از آثار مصری و سوری بود و به همین دلیل بعد از انقلاب، تواشیح با گروه قدر به جامعه شناسانده شد.

لیایی گفت: در واقع پشتکار گروه قدر و استفاده خوبی که صدا و سیما از این قضیه کرد باعث شد که سبک و سیاق گروه قدر مورد استقبال مردم قرار گیرد.

وی در ادامه تصریح کرد: شاید یکی از دلایلی که استاد قیم چندان در جامعه شناخته شده نیست، این باشد که ایشان اصلاً خودشان علاقه ای به مطرح شدن نداشته است. در واقع برخی از استادان این طور هستند و اخلاصشان مانع از این می شود که خود را در جامعه مطرح کنند. این داور قرآنی با اشاره به تجلیل از پیشکسوتان قرآنی گفت: پرداختن

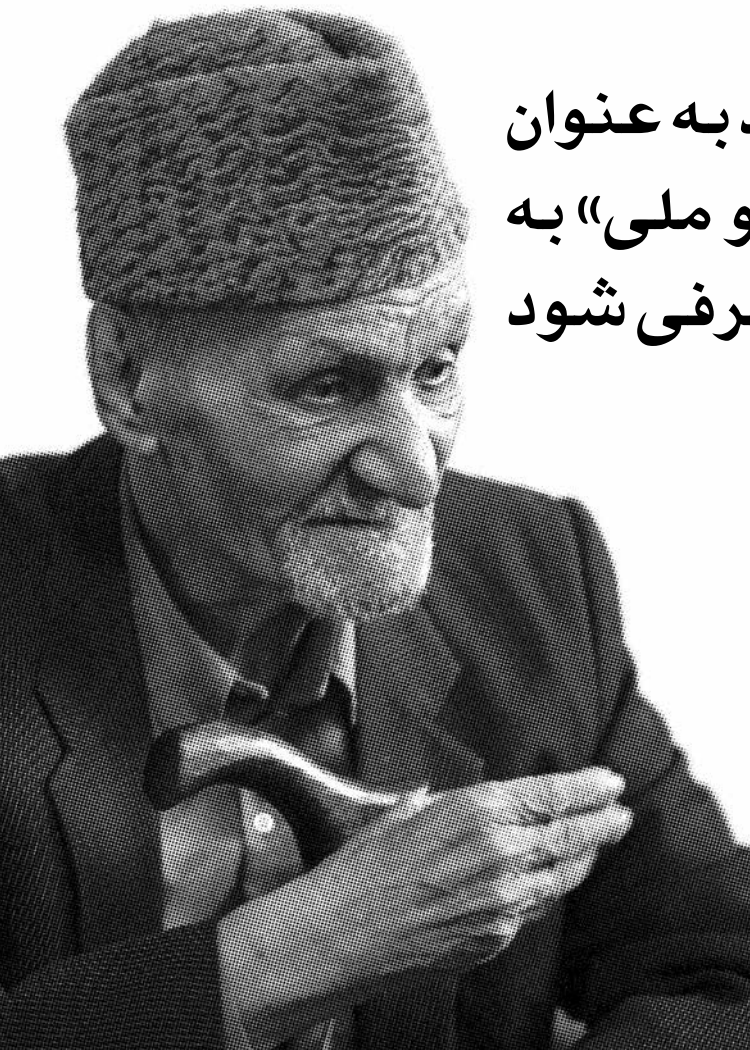

استاد قیم بی شک استاد تواشیح در ایران است، در واقع ایشان از قبل از انقلاب فعالیت های خود را در زمینه تواشیح آغاز کرد

به این افراد و معرفی پیشکسوتان و در واقع همین کاری که خبرگزاری ایکن انجام می دهد، امر بسیار ارزشمندی است، چراکه این رسم ایرانیان است که معمولاً پس از فوت افراد به سراغ آنها میرویم و از آنها یاد می کنیم.

وی گفت: خوب است که این کار ادامه پیدا کرده و از استادان پیشکسوت به صورت دوره های تجلیل شود همه ما باید در کنار یکدیگر به این امر بپردازیم. وی در پایان تجلیل از پیشکسوتان قرآنی را از جمله برنامه های جمعیت قرآنی کشور ذکر کرد و گفت: تجلیل از استاد اربابی در زمان حیاتشان از جمله برنامه های این جمعیت قرآنی بود.

استاد قیّم باید به عنوان چهره «ماندگار و ملی» به جامعه معرفی شود

گروه فعالیت های قرآنی: ستاد عالی انتخاب چهره های ماندگار باید استاد قیّم را که از ذخایر معنوی ایران است، به عنوان چهره ای ملی و ماندگار به جامعه معرفی کنند.

«محمدکاظم صباغی» از مدرسان قرآن خوزستان در گفت و گو با خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا)، با بیان این مطلب تصریح کرد: بنده افتخار شاگردی ایشان را به صورت مستمر و مستقیم و در قالب جلسه و کلاس و ... نداشتم و در حد یکی - دو جلسه بیشتر در خدمت ایشان نبوده ام اما معتقدم ایشان از شخصیت های قرآنی و رجل استان خوزستان هستند.

□□□

وی افزود: استاد قیّم فردی است که در زمانی که قرآن به شکل تخصصی و امروزی در ایران کار نمی شد و کسی با مسایلی مانند آواشناسی، توشیح و تلاوت و ... آشنایی نداشت و حرفی از این کارها در میان نبود، ایشان به علت ارتباط با چهره های مصری با این فنون آشنا بوده است. این قاری قرآن اظهار کرد: استاد قیّم حتی با برخی از استادان و قاریان مصری مانند استاد شعیشع، مصطفی اسماعیل و استاد عبدالباسط رابطه خانوادگی داشت.

وی افزود: قیّم خودش برای ما تعریف می کرد که استاد «شعیشع» برای اولین بار که به ایران آمده بود، سراغ ایشان را گرفت و ابراز تمایل کرد که به عنوان مهمان خصوصی به منزل ایشان برود همچنین از نوع ارتباطی که با استاد «عبدالباسط و مصطفی اسماعیل» و قراء درجه اول مصری داشت، تعریف می کرد.

صباغی اظهار کرد: وی در قیل از انقلاب، جزء کارشناسان عالی رتبه وزارت نفت بود و از طریق رادیونفت یک سری برنامه های آموزشی و کلاس آموزشی در این زمینه برگزار می کرد.

این پیشکسوت قرآنی خوزستان با اشاره به تربیت شاگردانی که برخی از آنان امروز از مفاخر قرائت و تلاوت ایران هستند، افزود: استاد قیّم خودش

می گفت که برای «کریم

منصوری» زحمت زیادی

کشیده است و حتی به گفته

ایشان، خیلی کریم را اذیت

می کرد تا بتواند یک مسئله ای

را به ایشان حتی با جر و بحث

تفهیم کند که البته

ایشان (منصوری) امروز از

افتخار آفرینان کشور در حوزه

قرائت است.

محمدکاظم صباغی گفت:

استاد قیّم مانند بسیاری از

چهره هایی که وجود دارند و عده ای هم که در قید حیات نیستند، سرمایه

های جمهوری اسلامی محسوب می شوند و مسئولان و مردم می توانند به

عنوان رجل علمی به آنان افتخار کنند.

وی افزود: افرادی مانند ایشان، چهره های انگشت شماری هستند که

برخی از آنان همتایی مانند خودشان ندارند و اگر چه افراد مختلفی در این

زمینه مانند گل های یک بوستان در کشور وجود دارند اما استاد قیّم هم از

گل های این بوستان است که بوی مخصوص به خود را دارد.

صباغی درباره مسئولیت شاگردان ایشان، جامعه قرآنی و مسئولان قرآنی کشور در قبال افرادی مانند استاد قیّم، تصریح کرد: من نه تنها این مسئولیت را متوجه مسئولان قرآنی می دانم، بلکه به طور کلی جامعه ما در قبال چنین افرادی به عنوان سرمایه های اجتماعی و معنوی، مسئولیت دارد.

مدرس و مجری با سابقه قرآن افزود: این همه چهره های مختلف به عنوان چهره های ماندگار به جامعه معرفی شدند اما بعید می دانم، استاد قیّم را به عنوان چهره ماندگار معرفی کرده باشند.

این مدرس قرآن گفت: ستاد عالی چهره های ماندگار می توانند ایشان را به عنوان ذخیره معنوی کشور و سرمایه ملی ماندگار معرفی کنند، هر چند که مادر ایران از روی عادت، دیر برای این گونه کارها اقدام می کنیم.

صباغی اظهار کرد: اگر چه مسئولان مادیر به فکر چنین سرمایه هایی می افتند اما «ماهی را هر وقت از آب بگیری، تازه است» باید قبل از آن که روزی چنین در میان مانباشند، از آنان تجلیل کنیم.

وی افزود: استاد اربابی از چهره های شاخص قرآنی و از افراد فعال در کارهای زیربنایی و آموزشی قرآن بودند اما کاری برای او نشد تا از میان ما رفت؛ باید چنین افرادی تادر دنیا هستند، به جامعه شناسانده شوند.

صباغی تاکید کرد: امروز شاید خواص جامعه ما و حتی در میان جامعه قرآنی ما، استاد قیّم را کسی نشناسد اما همه مادر قبال ایشان، مسئولیت ملی داریم که او را به عنوان چهره ماندگار معرفی کنیم. وی در پایان گفت:

البته مهم ترین توقعی که ایشان از اهالی جامعه قرآنی و مسئولان قرآنی کشور دارند این است که آرمان های متعالی آنان که تربیت افراد برجسته در عرصه های مختلف قرآنی است، تداوم یابد.

صباغی:
ستاد عالی چهره های ماندگار می
توانند ایشان را به عنوان ذخیره
معنوی کشور و سرمایه ملی
ماندگار معرفی کنند، هر چند که
ما در ایران از روی عادت، دیر برای
این گونه کارها اقدام می کنیم

کریم منصوری: استاد قیم یکی از بهترین مشوقان در تلاوت قرآن من بود

گروه فعالیت های قرآنی: استاد قیم یکی از بهترین مشوقان من در تلاوت قرآن بود و مرا به مجالس مختلف برای اجرای برنامه دعوت می کرد.

به گزارش خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا)، «کریم منصوری» از قاریان بین المللی با بیان این مطلب درباره استاد «عبدالغنی قیم» گفت: من در نوجوانی شاگرد استاد قیم بودم، در آن موقع البته چندان از نظرات تخصصی ایشان سر در نمی آوردم اما ایشان به هر حال مشوق بسیار خوبی برای من بود.

□□□

وی افزود: استاد قیم با کسانی مانند استاد «ابوالعینین شعیب» از قاریان مصری در قبل از انقلاب حشر و نشر داشت و رابطه خانوادگی با ایشان داشتند و حتی ظاهراً اقامتی در کشور مصر داشته است و از محضر استادان تراز اول آنجا بهره می برده است.

منصوری تصریح کرد: در سال های ۶۶ و ۶۷ من در محضر ایشان تلاوت های زیادی داشتم، هر وقت من تلاوت می کردم، بسیار مرا تشویق می کردند و یادم می آید در یک مجلسی قرآن خواندم و ایشان اسم کوچک مرا از اطرافیان پرسیده بود و دائماً در طول تلاوت با اسم کوچک مرا تشویق می کرد.

منصوری اظهار کرد: من برای نخستین بار که در بندرعباس تلاوت کردم، ایشان خیلی منقلب شد و همان جا پرسیده بود که اسم این نوجوان چیست؟ گفته بودند: «منصوری» پرسیده بود، اسم کوچکش چیست؟ گفته بودند: «کریم» به همین دلیل مرا با اسم کوچک تشویق می کرد و در حین خواندن، می گفت: احسنت یا «کریم»، بارک الله فیک یا «کریم» و... در حالی که مردم تنها الله الله می گفتند و مرا تشویق می کردند، او اسم کوچک مرا صدا می زد.

وی افزود: استاد قیم گاهی مطالبی را درباره پرده آهنگ ها و نعمات به من گوشزد می کرد اما چون نوجوان بودم، بیشتر خودم به تمرین می پرداختم و کمتر از محضر استاد و به ویژه استاد قیم بهره بردم.

منصوری با اشاره به تسلط ایشان بر فنون تواشیح و صوت و لحن و نعمات گفت: ایشان گروه تواشیحی را راه اندازی کرده بودند و با آن ها کار می کردند، البته من آن موقع در شهرستان بودم و هر وقت که به تهران می آمدم به منزل ایشان می رفتم و متأسفانه به علت کم بودن سن نتوانستم به خوبی از محضر ایشان بهره مند شوم.

وی اظهار کرد: من از سطح دانش ایشان اطلاعات چندانی ندارم اما از رابطه وی با استادان درجه اول جهان اسلام و شنیده هایم می دانستم که در این عرصه صاحب نظر هستند.

این قاری بین المللی و دارنده مجوز قرائت از مصر تصریح کرد: من تا اواخر سال ۶۷ با ایشان در تماس بودم اما بعد که ازدواج کردم، به علت مشغله زندگی، ارتباطم با ایشان کم شد اما الان به شدت علاقه مند به عیادت استاد هستم. وی افزود: البته بعد از سال ۶۷ هم چند باری به دیدار ایشان به اتفاق استاد مهکام، استاد عباسی و دکتر علی مسیبی رفتم اما این ارتباط به تدریج قطع شد. کریم منصوری با اشاره به وظیفه شاگردان و مسئولان قرآنی کشور درباره استاد قیم تصریح کرد: باید در مسابقات بین المللی امسال (بیست و چهارمین دوره) که پیش رو است از ایشان تجلیل شود و ایشان را بیشتر معرفی کنند.

وی در پایان افزود: گاهی سرزدن و ملاقات ایشان و استفاده از تجربیات او می تواند، بهتر از حمایت مالی و مادی باشد.

استاد قیم یکی از مشوقان جوانان و قرآن آموزان برای یادگیری بود

صیاف زاده در ادامه در پاسخ به این سؤال که چرا «جامعه قرآنی شناخت درستی از استاد قیم ندارد؟» گفت: هر چه فردی کمتر برای مسابقات و برنامه ها دعوت شود، کمتر نیز شناخته خواهد شد و درباره استاد قیم هم همین طور است و ایشان متأسفانه خیلی به برنامه ها دعوت نمی شود و به همین دلیل چندان برای جامعه شناخته شده نیست.

وی در پایان عدالت در مسابقات را از دیگر ویژگی های استاد قیم بر شمرد و گفت: شناخت من از استاد قیم به زمانی بر می گردد که ما در مسابقاتی که ایشان داوری می کردند، شرکت می کردیم در آن زمان رعایت انصاف و عدالت از جمله ویژگی های این استاد بزرگوار در قضاوت و داوری بود.

نشأت می گیرد.

صیاف زاده همچنین به دیگر ویژگی های اخلاقی استاد قیم اشاره کرد و گفت: متانت، خوش مشرب بودن و جذابیت در برخورد از ویژگی های اخلاقی ایشان است، در واقع ایشان همیشه با برخورد خوب خود اطرافیان را جذب می کند.

وی در ادامه با اشاره به تشکیل نخستین گروه تواشیح در ایران توسط استاد قیم گفت: به نظر من تواشیحی که در آن روزها اجرامی شد، قوی تر از تواشیحی بود که امروزه اجرا می شود، از طرف دیگر بیشتر تواشیح هایی که در حال حاضر انجام می شود، مناسبتی است در حالی که در آن زمان ما بدون توجه به مناسبت، تواشیح هایی در مدح باری تعالی و همچنین ائمه (ع) اجرامی کردیم.

گروه فعالیت های قرآنی: استاد قیم در دوران فعالیت خود همواره مشوق قرآن آموزان بود و هیچ گاه در قدردانی از قرآن آموزان بخل نمی ورزید.

«سعید صیاف زاده» قاری و داور قرآنی در گفت وگو با خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا)، با بیان این مطلب افزود: از ویژگی های استاد قیم تشویق قرآن آموزان در هر وضعیتی بود در واقع ایشان هیچ کس را از آموختن ناامید نکرده و در تشویق قرآن آموزان نیز بخل نمی ورزد.

□□□

وی در ادامه تصریح کرد: همچنین از دیگر نکات بارز و ویژگی های اخلاقی ایشان ارائه تجربیات چندین ساله شان به شاگردان و اعضای گروه تواشیح بود، سخنان ایشان همیشه حاوی نکات ارزشمندی است که از تجربه چندین ساله شان

استاد قییم از نگاه شاگردان

تکریم پیشکسوتان قرآنی، بزرگداشت قرآن است

گروه فعالیت های قرآنی: تقدیر و بزرگداشت یک پیشکسوت و استاد قرآنی، تعظیم آموزه ها و احکام قرآنی و خود قرآن است. به گزارش خیرگزاری قرآنی ایران (ایکنا) «سیف الله معلمی» معلم قرآن و از شاگردان استاد عبدالغنی قییم با بیان این مطلب درباره این استاد و با اشاره به وظیفه شاگردان ایشان در قبال استاد قییم افزود: من حفظ حرمت پیشکسوتان را واجب می دانم و معتقدم باید در حفظ حرمت آنان تلاش کنیم، البته هر قدر هم تلاش کنیم، ناچیز است. چون این تقدیرها منجر به تقدیر از قرآن است.

□□□

وی اظهار کرد: ما اگر از استاد علوم قرآنی تقدیر کنیم، تکریم و تعظیم آموزه ها و احکام قرآنی بلکه خود قرآن را کرده ایم و در قیامت انشاء الله جزء آنان نیستیم که پیامبر (ص) می فرمایند: «از اتمم می پرسم که چه کردید با کتاب خدا و اهل بیت (علیه السلام)

وی افزود: من از سال های ۵۸-۵۹ و در جریان مسابقات سراسری سازمان اوقاف و امور خیریه (که ایشان داور و من شرکت کننده بودم) با ایشان آشنا شدم، استاد قییم تا هفت - هشت سال بعد هم، داوری مسابقات قرآن سازمان اوقاف و امور خیریه در بخش صوت و لحن را برعهده داشتند.

معلمی تصریح کرد: ما در آن سال ها، جلسه مستمری با عنوان مجمع قاریان اهواز داشتیم و علاقه مندان از شهرهای سراسر استان به این جلسه می آمدند، بعد از مدتی در صدد برآمدیم که استاد قییم را دعوت کنیم تا تنوعی در تدریس و تعلیم قرآن این مجمع ایجاد شود.

سیف الله معلمی اظهار کرد: بالاخره از طریق آقای «نوربخش» که آن زمان مسئول اداره اوقاف اهواز بود، ایشان را به مجمع دعوت کردیم و استاد با کمال میل پذیرفتند و با شور و اشتیاق به جلسه می آمدند و قاریان را مورد توجه قرار می دادند.

این معلم قرآن تصریح کرد: استاد قییم دو-سه سال دعوت با واسطه ما را پذیرفتند و علاقه مندان، بهره های فراوانی به ویژه در بحث صوت و لحن و تعبیرات قرآنی از ایشان بردند.

وی افزود: در آن موقع که هنوز هیچ گروه تواشیحی در کشور نبود، نه گروه قدری بود و نه ثقلین و... ایشان کار تواشیح را در همین جلسه با ما آغاز کرد و آقای «مهدی دغاغله» را که الان سرپرست گروه تواشیح «ثقلین» است، به عنوان تک خوان گروه انتخاب کرد.

معلمی اظهار کرد: نخستین حرکت تواشیح خوانی با شعر معروف «یا قاصدا نحو الحطیم و

زمرم، بلغ سلامی
للنبی الاکرم و قل
السلام...»، توسط
استاد قییم در کشور پایه
گذاری شد.

این شاگرد استاد قییم با اشاره به مهاجرت استاد قییم از خوزستان به تهران اظهار کرد: استاد قییم در تهران و در

شاگرد استاد عبدالغنی قییم:
استاد قییم را که به دانشگاه دعوت
کردیم و آن تواشیح را اجرا کرد،
بسیار مورد توجه دانشجویان قرار
گرفت و متعجب بودند که ایشان در
عین کهولت سن به این خوبی برنامه
اجرا می کند

جریان برنامه های (مسابقات) سازمان اوقاف و امور خیریه، ظاهراً مورد کم لطفی قرار گرفت و گرنه ما که همیشه به یاد ایشان بوده و هستیم.

این پیشکسوت قرآنی استان خوزستان افزود: من چون مدرس دانشگاه چمران اهواز هستم، یادم می آید، یک جلسه ای از استاد

قییم برای داوری در

شاگرد استاد عبدالغنی قییم:
در آن موقع که هنوز هیچ گروه
تواشیحی در کشور نبود، نه گروه
قدری بود و نه ثقلین و... ایشان کار
تواشیح را در همین جلسه با ما آغاز
کرد و آقای «مهدی دغاغله» را که
الان سرپرست گروه تواشیح
«ثقلین» است، به عنوان تک خوان
گروه انتخاب کرد

مسابقات دانشجویی سراسر کشور که در این دانشگاه برگزار می شد، دعوت کردم، ایشان بعد از داوری و مسابقات، یک تواشیح بسیار زیبایی را اجرا کردند که همه جمعیت هم جواب می دادند، این تواشیح بسیار جذاب و زیبا بود و گمان کنم فیلم آن هم الان موجود است.

وی تصریح کرد: استاد قییم را که به دانشگاه دعوت کردیم و آن تواشیح را اجرا کرد، بسیار مورد توجه دانشجویان قرار گرفت و متعجب بودند که ایشان در عین کهولت سن به این خوبی برنامه اجرا می کند.

معلمی گفت: حرکت گروه ثقلین از اشعار زیبای استاد قییم نشأت گرفت، البته ممکن است خود اعضای این گروه هم به این موضوع توجه چندانی نداشته باشند و ندانند.

معلمی درباره منش و شخصیت استاد قییم افزود: استاد قییم بسیار متواضع بود، از نظر تشویق و ترغیب شاگردان فروگذار نمی کرد و کم نمی گذاشت. در جلساتی که داشتیم تا دیر وقت و گاهی تا ساعت یک و دو بامداد با حوصله و دقت این جلسه را اداره می کرد و در کنار ما می نشست.

استاد قیم در زمینه آهنگ و نغمات قرآنی صاحب نظر است

شدند و به همین دلیل اسم گروه را شهید مداح گذاشتیم و با استاد قیم هم در ارتباط بودیم و تمرین می کردیم. وی تصریح کرد: در سال های ۶۵ و ۶۶ هم چندبار ایشان را در کسوت داوری مسابقات قرآن دیدیم اما از آن موقع به بعد ایشان به علت کهولت سن و بیماری قلبی به مسابقات دعوت نشدند. عباس امام جمعه افزود: بعد هم داوری مسابقات قرآن عوض شد و از ایشان هم دعوت نشد و ما هم دیگر او را ندیدیم. وی گفت: طبق اطلاعات کم و بیشی که من از ایشان دارم، استاد قیم مدتی در خانه سالمندان بودند و بعد هم شنیدیم که فرزندانش او را به خانه منتقل کرده اند. امام جمعه درباره میزان تسلط استاد قیم بر نغمات و آهنگ ها تصریح کرد: استاد قیم در بحث تواشیح و در زمانی که بحث نغمات و موسیقی در تواشیح و قرائت قرآن خیلی باب و مطرح نبود، صاحب نظر بود و تدریس می کرد.

وی افزود: قیم به کار خودش وارد بود و ما بهره های فراوانی از او بردیم؛ ایشان در ایران بعد از انقلاب، پایه گذار تواشیح بود. عباس امام جمعه گفت: پادم هست که یک سفری را به مشهد مقدس

به اتفاق چند تن از دوستان با ایشان رفته بودیم، ایشان گفت: بیایید یک گروه تواشیح تشکیل دهید، ما آن موقع نمی دانستیم تواشیح چیست و ایشان بعد از آن که برای ما توضیح داد ما یک گروه را زیر نظر وی راه انداختیم. اول

امام جمعه:

استاد قیم در بحث تواشیح و در زمانی که بحث نغمات و موسیقی در تواشیح و قرائت قرآن خیلی باب و مطرح نبود، صاحب نظر بود و تدریس می کرد؛ قیم به کار خودش وارد بود و ما بهره های فراوانی از او بردیم؛ ایشان در ایران بعد از انقلاب، پایه گذار تواشیح بود

گروه فعالیت های قرآنی: استاد قیم نظرات و تئوری هایی در زمینه آهنگ و نغمات داشت و در این زمینه صاحب نظر بود؛ حتی ما در همان سال ها با سرپرستی ایشان یک گروه تواشیحی راه انداختیم و زیر نظر ایشان تمرین می کردیم. ضرب المثلی است که می گوید: «از دل برود هر آن که از دیده برفت»؛ این ضرب المثل این روز ها حکایت زندگی مردی است که به اعتراف شاگردان و دوستانش روزی بنیانگذار تواشیح در ایران بوده است و امروز کم نیستند افرادی حتی از جامعه قرآنی کشور که او را نمی شناسند.

□□□

«عباس امام جمعه» قاری و داور ممتاز قرآنی کشور در گفت وگو با خبرنگاری قرآنی ایران (ایکنا)، با بیان ضرب المثل فوق در وصف استاد قیم گفت: من از سال های ۶۰ و ۶۱ با ایشان آشنا شدم و قبل از آن هم اطلاعاتی از ایشان نداشتم چرا که ایشان یک مرتبه به صحنه آمدند و داوری مسابقات در بخش صوت و لحن را برعهده گرفتند. وی افزود: استاد قیم نظرات و تئوری هایی در زمینه آهنگ و نغمات داشت و در این زمینه صاحب نظر بود؛ حتی ما در همان سال ها با سرپرستی ایشان یک گروه تواشیحی راه انداختیم و زیر نظر ایشان تمرین می کردیم.

امام جمعه تصریح کرد: استاد قیم خودش متن عربی و شعر تواشیح را به ما می داد و خودش هم آهنگ گذاری می کرد و ما اجرامی کردیم. این داور قرآنی افزود: در آن موقع یکی از دوستان ما به نام شهید «عبدالله مداح» عضو گروه تواشیحی بود که زیر نظر استاد قیم تشکیل داده بودیم؛ ایشان (شهید مداح) در سال ۶۵ در کربلای پنج شهید

بحث نغمات و آهنگ ها مطرح نبود و قاریان مصری هم به ایران رفت و آمد نداشتند و به همین دلیل مباحثی که وی مطرح می کرد، منحصر به فرد بود و حتی خودش می گفت؛ قبل از انقلاب در رادیو، برنامه اجرا کردم در حالی که کارمند شرکت نفت بود.

امام جمعه در پاسخ به این سؤال که شاگردان و اهالی جامعه قرآنی همچنین مسئولان جامعه قرآنی چه وظیفه ای در قبال شناساندن این گونه افراد به جامعه دارند و تا چه حد در این زمینه گام برداشته اند، تصریح کرد: این گله همیشه قراء و حفاظ بوده و هست، یک مثلی هست که «از دل برود هر آن که از دیده برفت»، حالا ایشان پیر و زمین گیر و بستری شده و کسی سراغش رانمی گیرد.

وی افزود: البته ما هم کوتاهی کرده ایم و به علت بیماری که دارند و مراعات حال ایشان به سراغش نرفته ایم. امام جمعه تاکید کرد: به هر حال آن گونه که باید و شاید برای این افراد

کار تواشیح با چنین حالتی شکل گرفت و به وجود آمد و بعداً گروه هایی مانند قدر و طه تشکیل شد.

وی افزود: چند سال پیش در جشنواره اذان و ابتهاج صدا و سیما از وی تجلیل کردند؛ وی آدم سرزنده، شاداب و خوش مشربی است و با وجود این که نزدیک ۹۰ سال سن دارد، هنوز هم توان دارند و امیدوارم سالیان سال از وجود ایشان بهره مند باشیم.

وی، بذله گوئی و خوش برخوردی را از دیگر ویژگی های این استاد برشمرد و تاکید کرد: منش و رفتار وی به گونه ای بود که ما دوست داشتیم با ایشان کار کنیم و تواشیح اجرا کنیم.

وی در پاسخ به این سؤال که چرا کسانی مانند استاد قییم که سالیان درازی به عنوان پیشکسوت در امور قرآنی مطرح بوده اند، ناگهان به فراموشی سپرده می شوند و حتی فعالان جامعه قرآنی هم او را نمی شناسند، گفت: بله چون ایشان در یک موسمی ناگهان به صحنه داوری و تواشیح کشور آمد و قبلش هم از او خبری نبود؛ یک مرتبه آمد و سازمان اوقاف در داوری صوت و لحن از وی استفاده کرد.

اهمیت قایل نیستند؛ سازمان اوقاف و امور خیریه که زمانی از ایشان استفاده می کرد الان او را فراموش کرده است. وی در پایان گفت: متأسفانه اگر کسی کاری از دستش بر بیاید و دستی برساند، تحویلش می گیرند و سراغش می روند اما اگر کسی کاری از دستش بر نیاید و از کار افتاده شود، کسی سراغی از او نمی گیرد و این گله همیشه باقی است.

امام جمعه در پاسخ به این سؤال که شاگردان و اهالی جامعه قرآنی همچنین مسئولان جامعه قرآنی چه وظیفه ای در قبال شناساندن این گونه افراد به جامعه دارند و تا چه حد در این زمینه گام برداشته اند، تصریح کرد: این گله همیشه اهالی صنف قراء و حفاظ بوده و هست، یک مثلی هست که «از دل برود هر آن که از دیده برفت»، حالا ایشان پیر و زمین گیر و بستری شده و کسی سراغش رانمی گیرد. وی افزود: آن موقع

خبرگزاری فرآنی ابران در پچه‌ای به جهان معنوی

نخستین ویگانه خبرگزاری تخصصی قرآن کریم در جهان اسلام

مهدی دغاغله:

نخستین دایرة المعارف قرآنی توسط استاد قییم گردآوری شده است

گروه فعالیت‌های قرآنی: نخستین دایرة المعارف قرآنی توسط استاد قییم گرد آوری و تألیف شده که متأسفانه این دایرة المعارف تاکنون منتشر نشده است.

□□□

«مهدی دغاغله» داور لحن مسابقات قرآن و مسئول گروه توشیح ثقلین اهواز در گفت‌وگو با خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا)، با بیان این مطلب افزود: این دایرة المعارف قرآنی سال‌ها پیش توسط استاد قییم تألیف شده است اما متأسفانه هنوز این تألیف گرانبها به چاپ نرسیده است. در آن زمان استاد قییم به دلیل این که سطح بندی و طبقه بندی موضوعات این اثر را انجام نداده و ویرایش آن را به پایان نرسانده بود، منتشر نکرد و بعدها هم کسالت مانع از اتمام این اثر شد.

وی ادامه داد: البته ایشان در آن سال‌ها نسخه ای از این دایرة المعارف را در اختیار من قرار داد که به امید خدا قصد دارم در سفری که به تهران خواهم داشت، اجازه کتبی اتمام و چاپ این مجموعه گران بها را از استاد قییم بگیرم تا انشاءالله این اثر ارزشمند به زودی به نام ایشان منتشر شود.

وی گفت: این دایرة المعارف شامل تمام موضوعاتی است که قاریان به آن نیاز دارند مانند صوت‌شناسی، حدیث، اسکان‌های لحنی و... در واقع این مجموعه یک کشکول قرآنی است. دغاغله افزود: البته ممکن است که این اثر به لحاظ رعایت اصول علمی طبق روش‌های مدرن نگارش نشده باشد اما به هر حال یکی از

کامل‌ترین آثار مکتوب در زمینه آموزش قرآن به شمار می‌رود.

وی در ادامه تصریح کرد: استاد قییم از افراد نادری هستند که در سال‌های قبل از انقلاب به دلیل سفر به مصر با قاریان مشهور مصری در آن زمان از جمله عبدالباسط، عبدالفتاح شمشاعی، منشاوی و... دیدار داشته و به همین جهت با لهجه‌های عربی‌اشناایی کامل داشت به همین دلیل ایشان بیش از هر فرد دیگری از تلاوت قاریان مصری لذت می‌برد چون به شیوه قرائت آنها کاملاً آشنا بود و این زیبایی در تلاوت را درک می‌کرد.

این داور لحن قرآن ادامه داد: من در حدود سال ۶۲ با استاد قییم آشنا شدم و از راهنمایی‌ها و تجربیات ایشان بسیار بهره‌بردم. استاد قییم فردی بسیار با اخلاق، شوخ طبع، خوش رو، دارای روحی بسیار لطیف و حساس بود که همین خصوصیات اخلاقی ایشان باعث جذب افراد به قرآن می‌شد. در واقع ایشان در برخورد با

مسئول گروه توشیح ثقلین
اهواز:

یکی دیگر از این نکات این است که ایشان به خوبی می‌دانند هر مقام موسیقایی را چگونه بر روی آیات خاص اجرا کنند، چراکه هر موسیقی برای آیات خاصی قابلیت اجرا دارد، مانند مقام حجاز که برای آیات خاصی به کار می‌رود

دیگران شادایی را به آنها منتقل می‌کرد. وی همچنین اظهار کرد: ایشان همت‌والایی در نت برداری داشت که این عمل‌شان تحقق آیه شریفه قرآن است که می‌فرماید «بشارت به آن دسته از بندگانی که تمام سخنان را شنیده و بهترین را انتخاب می‌کنند» در واقع این صفت ایشان را من به عنوان الگو فرا گرفتم که سعی می‌کردم در محافل و جلسات مختلف حضور پیدا کرده و تمام نکات مهم آن جلسه را یادداشت کند.

این استاد قرآنی اظهار کرد: در واقع استاد قییم در زمانی که قرآن گرایش پیدا کرده و فعالیت‌های قرآنی خود را آغاز کرد که صحبتی از ترویج فرهنگ قرآنی در میان نبود اما ایشان در همان زمان و حدود ۴۰ سال پیش، دست به تألیف کتاب تجوید قرآن زد که این کتاب در ۳۰ تا ۴۰ صفحه نگارش شده بود.

وی اظهار کرد: به واقع ایشان دانشی در علم صوت و لحن دارند که فعالان قرآنی ایرانی از آن بی‌بهره‌اند، در واقع با وجود این همه کتاب و نوارهای قرآنی که در زمینه آموزش تجوید منتشر شده اما ایشان نکاتی درباره صوت و لحن می‌دانند که بسیار جالب است و کسی در ایران به این دانش دست نیافته است. مثلاً تعبیرات از جمله علمی است که ایشان به واسطه آشنایی با قاریان مصری از آنها آموخته است.

دغاغله یادآور شد: یکی دیگر از این نکات این است که ایشان به خوبی می‌دانند هر مقام موسیقایی را چگونه بر روی آیات خاص اجرا کنند، چراکه هر موسیقی برای آیات خاصی

قابلیت اجرا دارد، مانند مقام حجاز که برای آیات خاصی به کار می‌رود.

وی همچنین به اجرای تواشیح توسط استاد قییم اشاره کرد و گفت: استاد قییم در سال‌های قبل از انقلاب به دلیل آشنایی با نصر الدین طوبار و شیخ محمد طوخی، تواشیح را آموخته و در ایران به اجرا گذاشت. ایشان در سال ۶۲ گروهی در اهواز تشکیل داد که من نیز از اعضای این گروه بودم و اجرایی را در محافل مختلف داشتیم که بسیار جذاب بود و مورد توجه مخاطبان واقع شد.

این فعال قرآنی در پاسخ به این سؤال که «چرا فعالان قرآنی نسل امروز چندان با فعالیت‌های استاد قییم آشنایی ندارند» گفت: درست نمی‌دانم اما دلایل مختلفی دارد از جمله کم‌لطفی رسانه‌های گروهی در معرفی استادان و

«مهدی دغاغله»:

در واقع در آن زمان استاد قییم به دلیل اینکه سطح بندی و طبقه بندی موضوعات این اثر را انجام نداده و ویرایش آن را به پایان نرسانده بود، منتشر نکرد و بعدها هم کسالت مانع از اتمام این اثر شد

پیشکسوتان، در واقع زمانی که فردی توسط این رسانه‌ها معرفی نشود و یا همیشه در صحنه‌های مسابقات حضور نداشته باشد، چندان معرفی نخواهد شد و ناشناس باقی خواهد ماند. از طرف دیگر متأسفانه در کشور ما تا زمانی که کسی توانمند است و در جامعه

حضور فعال دارد، همه به او توجه می‌کنند و زمانی که ناتوان و خانه‌نشین شد از یادها رفته و مورد بی‌توجهی قرار می‌گیرد.

وی با اشاره به این که استاد قییم می‌تواند به عنوان الگویی برای نسل جوان ما به شمار رود، تصریح کرد: در واقع با همین اقداماتی که خبرگزاری قرآنی ایران در راستای معرفی این پیشکسوتان قرآنی بر می‌دارد، بهترین راه برای شناسایی آنان است.

متأسفانه از استاد قییم هیچ‌گاه تقدیر شایسته‌ای به عمل نیامد تا جایی که به خاطر دارم، فقط در سال امام علی (ع) از طرف رادیوی قرآن استاد قییم معرفی و مورد تقدیر قرار گرفت که این تقدیر در قبال زحمات و فعالیت‌های چنین انسان‌ها و استادان بزرگی بسیار کم و ناچیز است.

قدردانی از پیشکسوتان جامعه قرآنی در زمان حیاتشان اثربخش خواهد بود

برنامه در حسینیه ارشاد بود که با استقبال گسترده‌ای نیز روبرو شد، پس از آن نیز در حضور حضرت آیت الله خلامنه‌ای که در آن زمان رئیس جمهور بودند به اجرای برنامه جمع‌خوانی پرداختیم.

گرچه همچنین به تبحر استاد قییم در موسیقی اشاره کرد و گفت: استاد قییم به صورت تجربی با ملودی‌ها آشنایی داشت به همین دلیل آهنگ‌سازی تمام قطعات تواشیح را خودش به تنهایی انجام داده و آنها را در اختیار ما می‌گذاشت. متأسفانه فعالیت این گروه بیش از سه یا چهار سال ادامه پیدا نکرد اما فعالیت این گروه انگیزه‌ای شد که در سال‌های بعد دیگران این کار را ادامه دهند.

وی در ادامه تصریح کرد: همچنین آموزش صوت و لحن نیز از دیگر فعالیت‌های مهم

استاد قییم بود که حتی در تهران نیز ادامه پیدا کرد اما پس از آن به دلیل بیماری و کسالت ایشان متوقف شد و وی تا سال‌های ۷۴ یا ۷۵ تنها به داوری مسابقات قرآن ادامه داد.

پس از انقلاب و در سال ۶۱، ایشان گروه تواشیح شهید مداح را راه‌اندازی کرد که من و جمعی دیگر از دوستان در آن عضویت داشتیم و برنامه‌های بسیار جالبی در استان‌های مختلف کشور اجرا کردیم.

این فعال قرآنی در پاسخ به این سؤال که «چرا بسیاری از فعالان قرآنی با استاد قییم آشنا نیستند» گفت: شاید دلیل اصلی این امر به دوره طولانی بیماری ایشان و فعالیت‌های وی در آبادان بر می‌گردد، در واقع این موارد باعث شده که ایشان چندان در محافل قرآنی حضور نداشته باشند.

گرچه همچنین افزود: متأسفانه در جامعه ایران پس از فوت افراد به یاد آنها می‌افتیم، در حالی که تقدیر از این بزرگان باید در زمان حیاتشان انجام شود.

وی در پایان با اشاره به ضرورت قدردانی و تقدیر از پیشکسوتان قرآنی از جمله استاد قییم گفت: البته استاد قییم در سال ۷۸ یا ۷۹ نیز به عنوان خادم قرآن معرفی و مورد تقدیر قرار گرفت.

گروه فعالیت‌های قرآنی: در ایران و حتی جامعه قرآنی متأسفانه پس از فوت افراد به یاد آنها می‌افتیم، در حالی که تقدیر از بزرگان باید در زمان حیاتشان انجام شود.

«علی سیاح گرجی» قاری قرآن و عضو گروه تواشیح شهید مداح در گفت‌وگو با خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا)، با بیان این مطلب افزود: استاد قییم در آموزش بسیار متین و پرحوصله بود و خالصانه و برای خدا کار می‌کرد. از دیگر ویژگی‌های اخلاقی ایشان این بود که خیلی صریح و واضح از شاگردان خود قدردانی می‌کرد و بسیار مشوق بود، تا آنجا که کسی را در یادگیری ناامید نمی‌کرد و به نوعی با شاگردان خود مدارا می‌کرد. ایشان به واقع برای تمام جامعه قرآنی الگویی بی‌نظیر به شمار می‌رود.

□□□

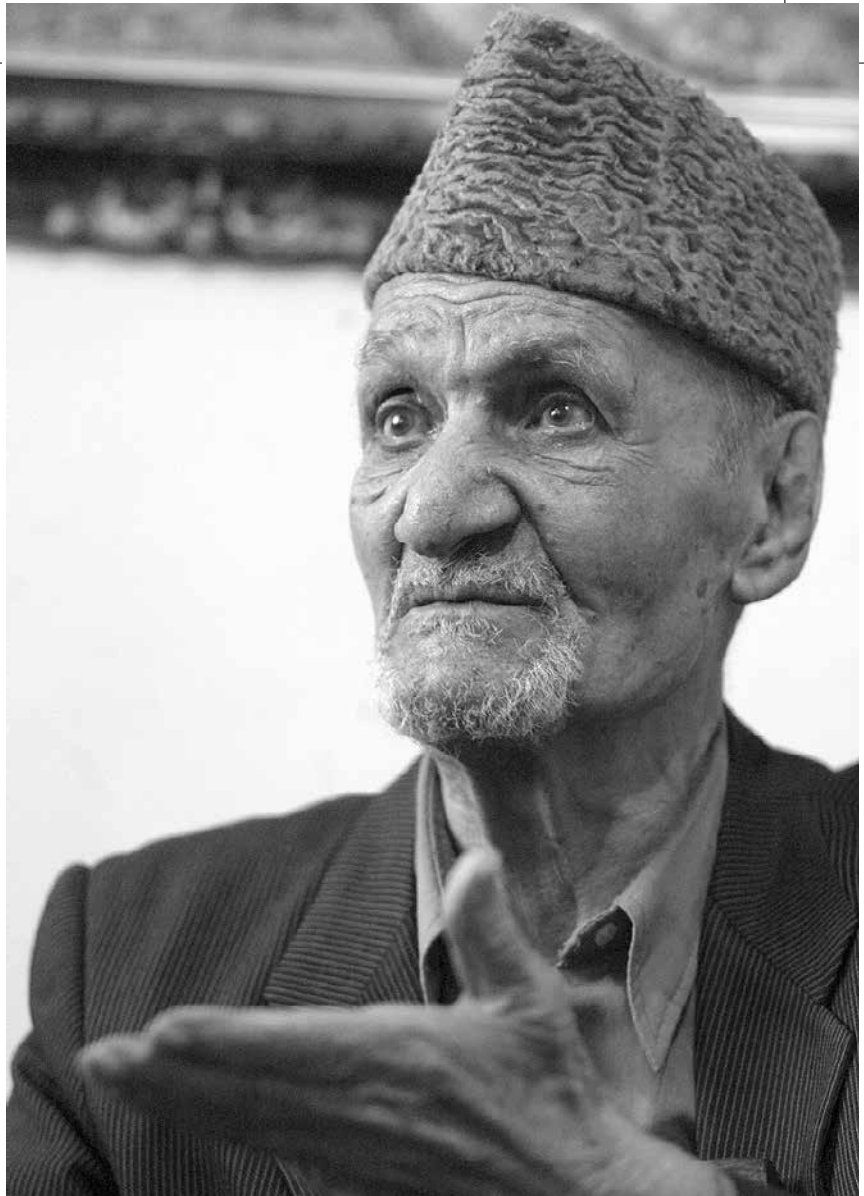
این قاری قرآنی در ادامه به سابقه داوری مسابقات قرآن استاد قییم اشاره کرد و گفت: ایشان در امر داوری بسیار دقت داشت و تمام سعی خود را در اجرای عدالت به کار می‌گرفت. وی قرائت و تجوید قرآن را به صورت تجربی آموخته بود اما در علم صوت و لحن بسیار قوی و متبحر بود.

در واقع با اینکه ایشان قرائت و تجوید قرآن را به صورت تجربی آموخته بود، اما در علم صوت و لحن بسیار قوی و متبحر بود.

گرچه در ادامه اظهار کرد: همچنین استاد قییم با قاریان مشهور مصری نیز مأنوس بود و دوستی خاصی با آنها داشت که این رابطه تا سال‌های اخیر نیز ادامه داشت. همین ارتباط ایشان با قاریان مصری باعث شده بود تا ایشان در صوت و لحن قرآن تبحر خاصی پیدا کند.

وی اظهار کرد: پس از انقلاب و در سال ۶۱، ایشان گروه تواشیح شهید مداح را راه‌اندازی کرد که من و جمعی دیگر از دوستان در آن عضویت داشتیم و برنامه‌های بسیار جالبی در استان‌های مختلف کشور اجرا کردیم.

وی ادامه داد: یکی از برنامه‌های مهم ما در سال‌های ۶۴ یا ۶۵ اجرای

حسین سبزعلی: تسلط استاد قییم به نغمات قرآنی برای فعالان این عرصه شگفت انگیز بود

این مسئله نیز به سازمان اوقاف و امور خیریه برگردد.

وی با اشاره به این که افرادی همانند استاد قییم می توانند برای جوانان ما به عنوان الگوهای قرآنی قرار گیرند، افزود: به هر حال در قدم اول باید این استاد بزرگ را به هر طریق از جمله انجام همین مصاحبه ها، چاپ کتاب درباره زندگی استاد قییم، پخش فیلم و معرفی ایشان از طریق تلویزیون، پخش مسابقات آن زمان و جمع آوری آثار و فیلم هایی که از داوری ایشان باقی مانده، استاد قییم را به مردم شناساند و به عنوان الگوبه نسل جوان معرفی کرد.

وی درباره راه اندازی اولین گروه تواشیح در ایران گفت: ایشان در سال های ابتدایی پیروزی انقلاب اسلامی نخستین گروه تواشیح را با عنوان گروه تواشیح شهید مداح راه اندازی کرد که من نیز عضو آن گروه بودم.

این داور قرآنی یاد آور شد: در آن سال ها که ما با تواشیح آشنایی نداشتیم، ایشان تواشیح را وارد ایران کرد. خودشان نوشته ها را که اغلب ابیاتی در مدح اهل بیت (ع) بود برای ما تکثیر کرده و برای اجرادار اختیار مامی گذاشت.

در قدم اول باید این استاد بزرگ را به هر طریق از جمله انجام همین مصاحبه ها، چاپ کتاب در باره زندگی استاد قییم، پخش فیلم و معرفی ایشان از طریق تلویزیون، به مردم شناساند و به عنوان الگوبه نسل جوان معرفی کرد

سبزعلی در پاسخ به این سؤال که «چرا نسل جدید فعالان قرآنی با استاد قییم آشنایی ندارند» گفت: استاد قییم به دلیل کهولت سن و کسالت پس از مدتی از داوری و تدریس کناره گرفت، شاید به همین دلیل باشد که برخی از افراد با ایشان آشنایی ندارند، به هر حال شاید بخشی از

گروه فعالیت های قرآنی: در سال های ابتدایی پیروزی انقلاب که مسابقات قرآن اوقاف برگزار می شد و ما به عنوان شرکت کننده در این مسابقات شرکت می کردیم، تسلط استاد قییم به نغمات قرآنی برای شرکت کنندگان در مسابقات و جامعه قرآنی شگفت آور بود.

□□□

«حسین سبزعلی» قاری بین المللی و داور صوت و لحن در گفت و گو با خبرنگاری قرآنی ایران (ایکنا)، با بیان این مطلب افزود: در سال های بعد از پیروزی انقلاب که مسابقات قرآن برگزار شده بود، استاد قییم به عنوان داور در این مسابقات شرکت می کرد و ما نیز از شرکت کنندگان این مسابقات بودیم. در آن سال ها تسلط استاد قییم به مقامات، الحان و نغمات قرآنی برای قاریان جوان بسیار شگفت آور بود. وی ادامه داد: ایشان در آن زمان جز معدود افرادی بود که به خوبی لحن را می شناختند. استاد قییم فردی با اخلاق با برخورد خوب است که اغلب با مزاح با دوستان و شاگردان خود برخورد می کنند.

«حسین سبزعلی»:

در آن سال ها که ما با تواشیح آشنایی نداشتیم، ایشان تواشیح را وارد ایران کرد. خودشان نوشته ها را که اغلب ابیاتی در مدح اهل بیت (ع) بود برای ما تکثیر کرده و برای اجرا در اختیار ما می گذاشت

تواشیح؛ دیروز، امروز و فردا

تواشیح؛ دیروز، امروز و فردا

مخاطبانمان را تأمین کنیم. به علت راکد ماندن تواشیح دیگر جوانان حاضر نیستند به این هنر گوش دهند و بیشتر به دنبال کارهای نو همراه با اجرای موسیقی هستند.»

مهدی رضایی جوانی است که به تازگی دیپلم گرفته و به قول خودش پشت کنکوری است، درباره علاقه جوانان نسبت به موسیقی می گوید: «الان جوان ها به سمت موسیقی هایی با سبک های جدید گرایش پیدا کرده اند و به دنبال هیجانانگیز بعضاً کاذبی هستند، اگر در تواشیح هم از موسیقی استفاده شود، فکر می کنم مخاطبان بیشتری از بین نسل جوان به خود جذب کند.»

این موضوع با توجه به اینکه می تواند در زمینه جذب مخاطب کمک زیادی به بازگشت تواشیح به جایگاه اولیه اش کند اما به نوبه خود دارای دیدگاه های مخالف نیز است.

مسئول گروه تواشیح الزهرا (س):
جامعه جوان، تواشیح بدون موسیقی را نمی پسندد. اگر بخواهیم فرهنگ واقعی تواشیح را برای اقشار مختلف جامعه اجرا کنیم، مطمئناً هیچ کس در برنامه های تواشیح خوانی حاضر نمی شود

همیشه فضای رقابت مهم ترین فضای پیشرفت بوده و آدمی برای رسیدن به درجات بالای رقابت از هیچ تلاشی در این زمینه دریغ نمی کند ولی در بحث تواشیح که به گفته برخی از کارشناسان به عنوان هنر دوم اسلام مطرح شده است، باید دقت داشت تا رقابت و فضای ایجاد شده، این حرکت ارزنده اسلامی را از مسیر صحیح خود خارج نکند.

پیدایش موسیقی در تواشیح
یکی از مهم ترین عوامل اختلاف نظر کارشناسان فن تواشیح خوانی در به کارگیری موسیقی در اجرای تواشیح است. ورود موسیقی در این هنر اسلامی از زمانی آغاز شد که اجرای موسیقی های مختلف در برنامه های صدا و سیما باعث شد تا جایگاه تواشیح در بین جامعه به تزلزل بیفتد و دست اندرکاران این هنر برای جذب مخاطب و یا حفظ حداقل علاقه مندان به تواشیح دست به دامان موسیقی شوند و از نغمات موسیقایی در اجرای اشعار مذهبی خود استفاده کنند.

علی رضایی، مسئول گروه تواشیح الزهرا (س) استفاده از موسیقی را با توجه به نیاز مخاطب مهم ترین راه جذب آن می داند. رضایی می گوید: «جامعه جوان، تواشیح بدون موسیقی را نمی پسندد. اگر بخواهیم فرهنگ واقعی تواشیح را برای اقشار مختلف جامعه اجرا کنیم، مطمئناً هیچ کس در برنامه های تواشیح خوانی حاضر نمی شود. ما باید نیازهای

گروه فعالیت های قرآنی: پیدایش تواشیح در کشور را می توان از روزهای آغازین انقلاب اسلامی دانست، درست زمانی که انقلاب شکوهمند ایران به پیروزی رسید و دیگر جایی برای آهنگ ها و نغمات مبتذل نماند و با ورود تواشیح از کشورهایی چون تونس، مصر و لبنان این هنر ارزشمند اسلامی جایگاه ویژه ای را در جشن ها و برنامه های مختلف پیدا کرد.

با نگرش به موسیقی اعراب و تاریخ اسلام به درستی می توان پی برد که تواشیح از همان ابتدای اسلام مانند امروز در جشن ها و سرورها به اجرا گذاشته می شد اما با انتخاب اشعار و نوع اجرایی متفاوت.

امروزه گروه های تواشیح خوانی که نسبت به اوایل پیدایش بسیار بیشتر شده است، اشعار خود را در وصف پیامبر (ص)، ائمه اطهار (ع) و مناجات ها و ادعیه های مختلف انتخاب می کنند و با توجه به بازه زمانی برنامه های جالبی را به معرض اجرامی گذارند. علی رغم تنوع کار و افزایش فراوان گروه ها به ویژه در این چند سال اخیر اما هنوز تواشیح نتوانسته به آن جایگاه اصلی خود در روزهایی ابتدایی بازگردد.

رفته رفته تعداد طرفداران تواشیح کم شد و این موضوع به جایی رسید که کمبود مخاطب، گروه های تواشیح را به چالش کشاند تا برای جذب مخاطب دست به رقابت بزنند؛ رقابتی که این روزها دیدگاه های مختلفی را نسبت به خود بوجود آورده است.

غلام رضا شاه میوه، مسئول گروه تواشیخ کوثر و قاری ممتاز بین المللی کشورمان در این باره می گوید: «تواشیخ قالب های شناخته شده ای دارد که این قالب ها همه برگرفته از کشورهای عربی هستند و متأسفانه در کشور ما با روی آوردن به سبک های غلط از مسیر خود خارج شده است. متأسفانه در کشور تعدادی از گروه های تواشیخ خوانی با استفاده از آهنگ های ترانه های عربی و آمیزش آن با تواشیخ موجب شده اند تا این بحث از مسیر اصلی خود خارج شود. این حرکت علاوه بر اینکه اصالت تواشیخ خوانی را زیر سؤال می برد، بلکه از نظر برخی علما نیز گناه محسوب می شود.»

وی می افزاید: «تواشیخ یک هم خوانی مذهبی است و استفاده کردن از آهنگ های عربی برای اجرای آن کار بسیار ناشایستی است. مهم ترین دلیل این موضوع، نبود یک سازمان یا مرکز به عنوان متولی امر تواشیخ و هم خوانی است. هیچ سازمان و یا مرکزی نظارت بر تواشیخ خوانی ندارد و روند حرکتی تواشیخ با این شیوه برای هنر دوم اسلام بسیار مضر است.»

همخوانی یا اجرای فارسی عربی تواشیخ

با توجه به این که تواشیخ برگرفته از اشعار عربی است و بیشتر مردم کشور ما با این زبان آشنایی ندارند، این موضوع می تواند یکی از دلایل افت جایگاه تواشیخ در کشور باشد.

زمانی که علاقه مندان در جشن هایی که تواشیخ اجرا می شود، حاضر هستند؛ تواشیخ را فقط به عنوان یک هم خوانی عربی می شناسند و از معانی اشعار و مناجاتی که به صورت نغمات موزون توسط گروه اجرا می شود، اطلاعی ندارند.

ندا داودی، دانشجوی رشته الهیات درباره اجرای تواشیخ در برنامه های مختلف می گوید: «تا چند سال پیش و حتی در دوران تحصیلاتم در دبیرستان یادم هست همیشه برنامه تواشیخ خوانی در برنامه ها و جشن های مختلف برگزار می شد اما امروزه نقش تواشیخ در برنامه ها کم رنگ شده است. همیشه اجرای تواشیخ یکی از زیباترین برنامه های مدرسه بود ولی هیچ وقت به درستی متوجه معنای آن نمی شدیم.»

گروه های تواشیخ خوانی با آگاهی به این موضوع و وجود فضای رقابتی در جذب مخاطب ایده نویی را به عرصه تواشیخ وارد کردند و آن اجرای تواشیخ با ترجمه به زبان فارسی بود. این موضوع نیز به نوبه خود دیدگاه های موافق و مخالف زیادی را در پی داشته است.

احمد لیائی، مسئول گروه تواشیخ قدر در این باره دیدگاه مثبتی ندارد، وی می گوید: «هم خوانی های فارسی و عربی باعث افت تواشیخ در کشورمان شده است چراکه باید تواشیخ را به دلیل استفاده از ضرب آهنگ های عربی به این زبان اجرا کرد. از آنجا که تواشیخ به زبان عربی اجرا می شود، بیشتر مردم با آن مخالف هستند تا جایی که مسابقات سراسری تواشیخ از مسابقات اوقاف حذف شد.»

وی در ادامه می افزاید: «با توجه به این موضوع، گروه ها برای رفع این

نقص به سمت تواشیخ های فارسی، عربی روی آوردند و تواشیخ ها را به صورت دو زبانه اجرا کردند، پس از آن نیز صدا و سیما به این موارد دامن زد و این موضوع باعث کم رنگ شدن بحث تواشیخ در کشور شد. به عقیده من همان طور که تلاوت قرآن به زبان عربی است، می توان تواشیخ ها را نیز به زبان عربی اجرا کرد چراکه اضافه کردن ابیات فارسی به تواشیخ چندان خوشایند نیست و ضرب آهنگ ها و نغمات موسیقایی تواشیخ با ابیات عربی هم خوانی دارد.»

غلام رضا شاه میوه:
تواشیخ قالب های شناخته شده ای دارد که این قالب ها همه برگرفته از کشورهای عربی هستند و متأسفانه در کشور ما با روی آوردن به سبک های غلط از مسیر خود خارج شده است

آیا تواشیخ یک فرهنگ وارداتی است؟
کار تواشیخ خوانی و تشکیل گروه های تواشیخ با توجه به اینکه یک حرکت خود جوش بوده و از ابتدا هیچ سازمان و یا مرکزی به آن نظارت نداشته بسیار مشکل شده است و نبود این متولی یکی از مهم ترین دلایلی است که به افت شدید جایگاه تواشیخ در جامعه دامن زده است. اوایل پیدایش تواشیخ و با توجه به فضای موجود در آن زمان شور شوق

فراوانی از طرف گروه ها و علاقه مندان برای برگزاری هر چه بهتر تواشیخ در برنامه ها وجود داشت اما رفته رفته و با به وجود آمدن موسیقی های روز در برنامه ها باعث شد تا تواشیخ کم کم کمرنگ تر شود درست زمانی که باید یک سازمان و یا اتحادیه ای به رفع مشکلات بپردازد و از سقوط هنر دوم اسلامی در جامعه جلوگیری کند، سازمان های مختلف با اشخاص متفاوت و با نظرات مختلف به سقوط هر چه بیشتر تواشیخ دامن زدند. برخی از مسئولان با اعلام اینکه تواشیخ یک فرهنگ وارداتی است، این هنر دوم اسلامی را به عنوان تهاجم فرهنگی قلمداد کردند. این موضوع حدوداً از اواخر دهه هفتاد و بیشتر از سوی مسئولان دارالقرآن ها مطرح شد.

حیدر جاودان، مسئول گروه تواشیخ فجر در این زمینه می گوید: «وضعیت تواشیخ تا چند سال گذشته خیلی خوب بود، برنامه های متعدد، مخاطبان زیاد و حمایت مسئولان از تواشیخ خوانی، در این چند سال اخیر متأسفانه برخی از افراد با توجه به اینکه شناخت دقیقی نسبت به تواشیخ نداشتند، با صحبت کردن در این باره باعث ضعف تواشیخ شدند.»
وی ادامه داد: «بسیاری از این افراد تواشیخ

خوانی رانهادینه شدن فرهنگ غیر ایرانی در هنر بیان کردند در صورتی که تواشیح یکی از هنرهای اسلامی است که در وصف رسول اکرم (ص) و ائمه اطهار (ع) سروده می شود. اگر تواشیح تنها چم فرهنگی محسوب می شود، پس بهتر است قبل از اینکه با تواشیح مقابله کنند با اینترنت و امثال آن که از کشورهای اروپایی و غربی وارد ایران شده، مقابله کنند. زبان عربی، زبان دینی ما است و نباید به این صورت با آن برخورد کرد.»

این نوع برداشت از تواشیح با توجه به تبلیغات فراوانی که برای یادگیری هنرهای مثل موسیقی ها که امروزه به صورت کاملا غربی انجام می شود، باعث شد تا جوانان نسبت به برنامه تواشیح خوانی دید غلطی داشته باشند و از آن دوری کردند.

این موضوع دلیل مهمی برای بی انگیزگی گروه های تواشیح خوانی می شود. تواشیح را نباید در فرهنگ ما که با فرهنگ اسلامی منطبق شده به عنوان تهاجم فرهنگی یاد کرد چرا که ما مسلمانیم و زبان اسلام نیز عربی است.

سرایی، دبیر کمیته اعزام قراء به مسابقات بین المللی و رئیس اتحادیه تشکل های قرآنی مردمی در این باره می گوید: «متأسفانه در حال حاضر برخی از افراد اشاعه تواشیح در ایران مخالف بوده و آن را یک هنر وارداتی می دانند در حالی که این هنر هم اکنون به کل در خدمت نظام اسلامی و ترویج فرهنگ اهل بیت (ع) قرار گرفته است.»

شاگرد استاد عبدالغنی قیم :
استاد قیم را که به دانشگاه دعوت کردیم و آن تواشیح را اجرا کرد، بسیار مورد توجه دانشجویان قرار گرفت و متعجب بودند که ایشان در عین کهولت سن به این خوبی برنامه اجرایی کند

اغلب آنها قاری و حافظ قرآن هستند به اصطلاح خودمان این افراد بچه های جلسات قرآن هستند. این افراد تواشیح را در کنار هم خوانی قرآن اجرا می کنند و به این ترتیب هم تلاوت قرآن انجام می دهند و هم مدیحه سرایی می کنند که این تفاوت اصلی آنها با گروه های سرود است، و با توجه به تسلطی که بر لحن و لهجه عربی دارند، به خوبی متون ادبی عربی را با نغمه های زیبا در هم آمیخته و اجرا می کنند. نمی توان با این نگرش غلط از حضور قاریان در گروه ها جلوگیری کرد.»

البته بعضی از افرادی که گروه های تواشیح را هدایت می کنند معتقد هستند که با حمایت جامعه قرآنی تواشیح نیز می تواند مانند قرائت قرآن دوباره به همان جایگاه اصلی خود بازگردد.

حسین کوشمقانی، مسئول گروه تواشیح مبعاد در این باره می گوید: «اگر مراکز قرآنی حمایت از گروه های تواشیح را برعهده گرفته و این گروه ها را در قالب مجموعه های مشخص ساماندهی کنند، گام بزرگی در تقویت این گروه ها برداشته خواهد شد. در این صورت مراکز می توانند با دعوت از کارشناسان و متخصصان تواشیح، دوره های ویژه ای را با موضوعات مختلف برای اعضای این گروه ها برگزار کرده و سطح تواشیح را در کشور ارتقاء دهند.»

با تمام این تفاسیر و نظرات می توان نوع دیگری به تواشیح نگاه کرد. تواشیح می تواند با برنامه ریزی مناسب و حمایت مسئولان قرآنی با ورود آهنگ های مبتذل غربی مقابله کند، تواشیح با حمایت های همه جانبه از سوی همان مسئولان به نهادینه شدن فرهنگ قرآنی در جامعه جوان کشور کمک زیادی خواهد کرد، تواشیح با توجه به وجود سولف های مختلف در سبک اجرایی به قاریان کشورمان کمک می کند تا با تلاوت های بهتر همان گونه که قاریان مصری از تواشیح کمک می گیرند در ارتقاء سطح کیفی قرائت خود بکوشند.

تواشیح هنری بود که در برخی از کشورهای اسلامی برای موضوع مدح پیامبر اکرم (ص) به کار گرفته شد و با استفاده از نغمه های دلنشین، ابیات و متون ادبی با مضمون پیامبر اکرم (ص) خوانده شد. ما ایرانی ها نیز مخصوصا بعد از انقلاب اسلامی این هنر را آموخته و به کار گرفتیم و به تدریج نام مدیحه سرایی به این فن داده شد. البته در کنار مدح پیامبر اکرم (ص)، مدح ائمه (ع) و بعضی اولیاء دین و همچنین مرثی ای ایشان نیز با همین سبک اجرا شد.

نبود متولی برای نظارت بر گروه های تواشیح وی می افزاید: «تواشیح در واقع، هنری بود که در برخی از کشورهای اسلامی برای موضوع مدح پیامبر اکرم (ص) به کار گرفته شد و با استفاده از نغمه های دلنشین، ابیات و متون ادبی با مضمون پیامبر اکرم (ص) خوانده شد. ما ایرانی ها نیز مخصوصا بعد از انقلاب اسلامی این هنر را آموخته و به کار گرفتیم و به تدریج نام مدیحه سرایی به این فن داده شد. البته در کنار مدح پیامبر اکرم (ص)، مدح ائمه (ع) و بعضی اولیاء دین و همچنین مرثی ای ایشان نیز با همین سبک اجرا شد.»

تواشیح هنری بود که در برخی از کشورهای اسلامی برای موضوع مدح پیامبر اکرم (ص) به کار گرفته شد و با استفاده از نغمه های دلنشین، ابیات و متون ادبی با مضمون پیامبر اکرم (ص) خوانده شد. ما ایرانی ها نیز مخصوصا بعد از انقلاب اسلامی این هنر را آموخته و به کار گرفتیم و به تدریج نام مدیحه سرایی به این فن داده شد. البته در کنار مدح پیامبر اکرم (ص)، مدح ائمه (ع) و بعضی اولیاء دین و همچنین مرثی ای ایشان نیز با همین سبک اجرا شد.

تواشیح هنری بود که در برخی از کشورهای اسلامی برای موضوع مدح پیامبر اکرم (ص) به کار گرفته شد و با استفاده از نغمه های دلنشین، ابیات و متون ادبی با مضمون پیامبر اکرم (ص) خوانده شد. ما ایرانی ها نیز مخصوصا بعد از انقلاب اسلامی این هنر را آموخته و به کار گرفتیم و به تدریج نام مدیحه سرایی به این فن داده شد. البته در کنار مدح پیامبر اکرم (ص)، مدح ائمه (ع) و بعضی اولیاء دین و همچنین مرثی ای ایشان نیز با همین سبک اجرا شد.

تواشیح هنری بود که در برخی از کشورهای اسلامی برای موضوع مدح پیامبر اکرم (ص) به کار گرفته شد و با استفاده از نغمه های دلنشین، ابیات و متون ادبی با مضمون پیامبر اکرم (ص) خوانده شد. ما ایرانی ها نیز مخصوصا بعد از انقلاب اسلامی این هنر را آموخته و به کار گرفتیم و به تدریج نام مدیحه سرایی به این فن داده شد. البته در کنار مدح پیامبر اکرم (ص)، مدح ائمه (ع) و بعضی اولیاء دین و همچنین مرثی ای ایشان نیز با همین سبک اجرا شد.

تواشیح هنری بود که در برخی از کشورهای اسلامی برای موضوع مدح پیامبر اکرم (ص) به کار گرفته شد و با استفاده از نغمه های دلنشین، ابیات و متون ادبی با مضمون پیامبر اکرم (ص) خوانده شد. ما ایرانی ها نیز مخصوصا بعد از انقلاب اسلامی این هنر را آموخته و به کار گرفتیم و به تدریج نام مدیحه سرایی به این فن داده شد. البته در کنار مدح پیامبر اکرم (ص)، مدح ائمه (ع) و بعضی اولیاء دین و همچنین مرثی ای ایشان نیز با همین سبک اجرا شد.

تعدادی از صاحب نظران جامعه قرآنی با دیدگاه مخالف حضور قراء را در گروه های تواشیح باعث افت کیفیت قرائت آنها دانسته اند و حتی با حضور قاریان در این گروه ها مخالفت می کنند. البته این موضوع نیز وجود داد که افرادی که در بخش قرائت قرآن نتوانسته اند، موفق باشند با حضور در گروه های تواشیح به نوع دیگر در اشاعه فرهنگ اسلامی در جامعه پرداخته اند اما این موضوع نیز از دیدگاه مخالفان به نوعی ضعف تواشیح بیان می شود در صورتی که کار گروهی با تن صداهای مختلف همراه است و هر کس با صدای خود می تواند در گروه ها حاضر شود.

سرایی در این باره می گوید: «برخی از افراد این گروه ها را با گروه های سرود مقایسه کرده اند، اگر چه گروه های سرود هم در خدمت نظام هستند اما در هر حال اعضای گروه های تواشیح از بطن جلسات قرآنی برخاسته و

نبود متولی برای نظارت بر گروه های تواشیح

تعدادی از صاحب نظران جامعه قرآنی با دیدگاه مخالف حضور قراء را در گروه های تواشیح باعث افت کیفیت قرائت آنها دانسته اند و حتی با حضور قاریان در این گروه ها مخالفت می کنند. البته این موضوع نیز وجود داد که افرادی که در بخش قرائت قرآن نتوانسته اند، موفق باشند با حضور در گروه های تواشیح به نوع دیگر در اشاعه فرهنگ اسلامی در جامعه پرداخته اند اما این موضوع نیز از دیدگاه مخالفان به نوعی ضعف تواشیح بیان می شود در صورتی که کار گروهی با تن صداهای مختلف همراه است و هر کس با صدای خود می تواند در گروه ها حاضر شود.

سرایی در این باره می گوید: «برخی از افراد این گروه ها را با گروه های سرود مقایسه کرده اند، اگر چه گروه های سرود هم در خدمت نظام هستند اما در هر حال اعضای گروه های تواشیح از بطن جلسات قرآنی برخاسته و

تعدادی از صاحب نظران جامعه قرآنی با دیدگاه مخالف حضور قراء را در گروه های تواشیح باعث افت کیفیت قرائت آنها دانسته اند و حتی با حضور قاریان در این گروه ها مخالفت می کنند. البته این موضوع نیز وجود داد که افرادی که در بخش قرائت قرآن نتوانسته اند، موفق باشند با حضور در گروه های تواشیح به نوع دیگر در اشاعه فرهنگ اسلامی در جامعه پرداخته اند اما این موضوع نیز از دیدگاه مخالفان به نوعی ضعف تواشیح بیان می شود در صورتی که کار گروهی با تن صداهای مختلف همراه است و هر کس با صدای خود می تواند در گروه ها حاضر شود.

سرایی در این باره می گوید: «برخی از افراد این گروه ها را با گروه های سرود مقایسه کرده اند، اگر چه گروه های سرود هم در خدمت نظام هستند اما در هر حال اعضای گروه های تواشیح از بطن جلسات قرآنی برخاسته و

شنیدن ابیات به دنبال درک مفهوم آنها هستند که این موضوع نشان دهنده تأثیرگذاری تواشیح بوده و همچنین نشانگر این است که این هنر تا چه حد جای خود را در میان مردم باز کرده است. سازمان ها و نهادهای مختلف هم پس از رونق این رشته اقدام به برگزاری مسابقات در رشته تواشیح و هم خوانی کردند که از جمله این نهادها سازمان اوقاف و امور خیریه است که از سال ۱۳۷۱ نخستین دوره مسابقات تواشیح را در کنار سایر رشته های

مسئول گروه تواشیح میعاد:
اگر مراکز قرآنی حمایت از گروه های تواشیح را برعهده گرفته و این گروه ها را در قالب مجموعه های مشخص ساماندهی کنند، گام بزرگی در تقویت این گروه ها برداشته خواهد شد

مسابقات سراسری برگزار کرد که در آن سال گروه تواشیح قدر از تهران، گروه تواشیح کوثر از اصفهان و گروه تواشیح ثقلین از خوزستان توانستند رتبه های اول تا سوم را بدست آورند. و از آن پس در سایر مسابقات رشته تواشیح اضافه شد و تاکنون نیز گروه های مختلف تواشیح و هم خوانی در برنامه های مختلف همچون همایش ها، محافل قرآنی و مسابقات به اجرای برنامه می پردازند که با استقبال مردم نیز مواجه می شوند.

به تواشیح به عنوان یک برنامه فرعی نگاه می شود

گروه فعالیت های قرآنی:
 متأسفانه برخورد برخی از چهره های فرهنگی با تواشیح، بسیاری از گروه های تواشیح جوان را بی انگیزه کرده است.

□□□

«محمد رضا پورزرگری» عضو گروه تواشیح قدر و قاری بین المللی در گفت و گو با خبرنگاری قرآنی ایران (ایکنا)، ضمن بیان این مطلب افزود: متأسفانه در مقطعی برخوردها و جبهه گیری های برخی از چهره های فرهنگی کشور با تواشیح، باعث دلزدگی و

البته در سال های اولیه بیشتر کارها تقلیدی از گروه های تواشیح مصر و سوریه بود اما به هر حال این فن شریف مورد توجه واقع شده و گروه های دیگری نیز به تدریج شکل گرفت. پورزرگری با اشاره به رشد تواشیح در سال های ۶۸ تا ۷۱ گفت: در این سال ها، با شکل گیری گروه های جدید، رقابت بین گروه ها بیشتر شده و آنها سعی داشتند آثار پیشرفته تری را ارائه دهند.

وی اظهار کرد: این رشد تا به آنجا رسید که حتی در سال

۷۰ یا ۷۱ مسابقات تواشیح نیز به همت حجت الاسلام «تجلی» توسط سازمان اوقاف و امور خیریه به صورت سراسری در کشور برگزار شد. پورزرگری افزود: متأسفانه پس از آن به دلیل جبهه گیری های برخی از افراد، گروه های تواشیحی که با انگیزه وارد این کار شده بودند، دلسرد شده و از رونق افتادند و در حال حاضر نیز فقط گروه هایی فعال هستند که انگیزه بیشتری داشته و شناخته شده تر هستند.

عضو گروه تواشیح قدر گفت: در واقع این گروه ها به دلیل اینکه شناخته شده تر هستند و از آنها برای شرکت در محافل قرآنی دعوت می شود، هنوز فعال بوده و انگیزه خود را حفظ کرده اند. وی در ادامه درباره توجه رسانه ها به تواشیح تصریح کرد: متأسفانه در صدا و سیما و شبکه های قرآنی به تواشیح به عنوان یک برنامه فرعی نگاه می شود.

دلسردی گروه های تواشیحی شد که بعد از چند سال زحمت، رشد کرده و انگیزه پیدا کرده بودند. به همین جهت این گروه ها نیز پس از چندی از رونق افتادند. وی در ادامه به پیشینه کوتاهی از تشکیل گروه های تواشیح در کشور اشاره کرد و گفت: گروه های تواشیح به صورت

جدی از حدود ۱۷ تا ۱۸ سال پیش در ایران تشکیل شد، البته از سال های بعد از انقلاب اسلامی برخی از قاریان به صورت محدود وارد هنرهای قرآنی شده و گروه های کوچک و غیر فعالی را تشکیل داده بودند ولی از سال ۶۸ بود که گروه های تواشیح به صورت جدی فعالیت خود را آغاز کردند.

پورزرگری ادامه داد: در سال ۶۸ به همت گروه قدر، تواشیح به صورت جدی در کشور شکل گرفت و چون یک کار جدید بود، در محافل قرآنی و مذهبی مورد استقبال اقشار مختلف جامعه قرار گرفت. وی همچنین تصریح کرد:

«محمد رضا پورزرگری»:
البته در سال های اولیه بیشتر کارها تقلیدی از گروه های تواشیح مصر و سوریه بود، اما به هر حال این فن شریف مورد توجه واقع شده و گروه های دیگری نیز به تدریج شکل گرفت

جایگاه واقعی هنر توشیح در کشور تبیین نشده است

صورت تقلیدی و بعد با توجه به توصیه های مقام معظم رهبری، اشعار و ابیات ارزشمند اسلامی که در ادبیات اسلامی معروف هستند از جمله مناجات منظومه حضرت امیر (ع)، قصیده تائیه دعبل خزایی و یا قصیده فرزددق را دستمایه کار خود قرار داده و این ابیات ارزشمند را با نغمه های زیبا اجرا کردند. این کار مورد توجه مردم نیز قرار گرفت تا آنجایی که در مراسم مختلف قرآنی در کنار تلاوت قرآن، حتما اجرای توشیح و مدیحه سرایی نیز وجود دارد. سرایی ادامه داد: البته توشیح نیز در سال های اول همچون قرائت قرآن تأثیرگذاری مفهومی و محتوایی نداشت چراکه مردم به دلیل آشنا نبودن با زبان عربی معانی آن را درک نمی کردند و معنی ابیات قرائت شده را نمی دانستند اما بر اثر گذشت زمان و جا افتادن این موضع طی دو دهه، توشیح از تأثیرگذاری صرفا هنری به تأثیرگذاری محتوایی رسیده و مردم پس از شنیدن ابیات به دنبال درک مفهوم آنها هستند که این موضوع نشان دهنده تأثیرگذاری توشیح بوده و همچنین نشانگر این است که این هنر تا چه حد جای خود را در میان مردم باز کرده است. وی با بیان این مطلب که «درواقع توشیح هم یک نوع هنر اسلامی محسوب شده و هم وسیله ای برای تبلیغ و ترویج معارف اسلامی در جامعه است»، یاد آور شد: مدیحه سرایی حاوی معارف و ارزش های اسلامی است مثلاً همین «قصیده تائیه» حاوی بالاترین معارف اسلامی است همچنان که در طول تاریخ هرگاه برای نشر ارزش های اسلامی خوانده شده؛ مورد توجه نیز قرار گرفته است.

سرایی در ادامه گفت: در حال حاضر نیز گروه های توشیح برای درک معانی ابیات از طرف افراد در محافل و مجالس مختلف معانی ابیات را یا روی برگه هایی حروف چینی کرده و در میان حضار توزیع می کنند و یا در لایه لای مدیحه سرایی همان ابیات عربی را به فارسی نیز اجرا می کنند که شنودگان بلافاصله پس از شنیدن

مطلب افزود: متأسفانه در حال حاضر برخی از خواص هم با اشاعه توشیح در ایران مخالف بوده و آن را یک هنر وارداتی می دانند در حالی که این هنر هم اکنون به کل در خدمت نظام اسلامی و ترویج فرهنگ اهل بیت (ع) قرار گرفته است.

وی در ادامه تصریح کرد: در واقع برخی از نظرات و تبیین نشدن جایگاه واقعی توشیح در کشور من را بر آن داشت تا درباره توشیح و یاد واقع مدیحه سرایی به ذکر چند موضوع کلی اشاره کنم.

سرایی اظهار کرد: توشیح در واقع، هنری بود که در برخی از کشورهای اسلامی برای موضوع مدح پیامبر اکرم (ص) به کار

گرفته شد و با استفاده از نغمه های دلنشین، ابیات و متون ادبی با مضمون پیامبر اکرم (ص) خوانده شد. ما ایرانی ها نیز مخصوصا بعد از انقلاب اسلامی این هنر را آموخته و به کار گرفتیم و به تدریج نام مدیحه سرایی به این فن داده شد. البته در کنار مدح پیامبر اکرم (ص)، مدح ائمه (ع) و بعضی اولیاء دین و همچنین مرثیاتی ایشان نیز با همین سبک اجرا شد. وی در مورد تاریخچه توشیح، گفت: در واقع خواندن اشعار عربی به صورت آهنگین در مدح پیامبر (ص) بیشتر در بین عرب زبان ها به عنوان یک هنر اسلامی مرسوم بوده و امروز هم با بهره گیری از ظرافت های خاص خود در کشورهای اسلامی رواج پیدا کرده است.

سرایی در ادامه افزود: کشورهایی از جمله مصر، تونس، لبنان و سوریه کشورهایی هستند که توشیح در آنها رواج دارد، در ایران نیز به طور خاص در دهه دوم انقلاب اسلامی گروه های توشیح شکل گرفتند. وی همچنین تصریح کرد: در ابتدا این گروه ها به

«محمد علی سرسرابی»:
توشیح نیز در سال های اول همچون قرائت قرآن تأثیرگذاری مفهومی و محتوایی نداشت چراکه مردم به دلیل آشنا نبودن با زبان عربی معانی آن را درک نمی کردند و معنی ابیات قرائت شده را نمی دانستند اما بر اثر گذشت زمان و جا افتادن این موضع طی دو دهه، توشیح از تأثیرگذاری صرفا هنری به تأثیرگذاری محتوایی رسیده است

گروه فعالیت های قرآنی: متأسفانه در حال حاضر جایگاه واقعی هنر توشیح به درستی در کشور تبیین نشده و اجرای توشیح همچنان با مخالفت هایی روبرو است.

□□□

«محمد علی سرسرابی» دبیر کمیته اعزام قاریان و حافظان به خارج از کشور و مدیرعامل اتحادیه تشکل های قرآنی مردمی، در گفت و گو با خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا)، ضمن بیان این

ابیات عربی معانی آن را نیز درک می کنند و این موضوع نقش بسیاری در ترویج فرهنگ اهل بیت (ع) دارد. وی با اشاره به اینکه با این توضیحات هنوز هم جایگاه واقعی این هنر در جامعه تعریف نشده است، تصریح کرد: هم اکنون برخی از خواص نیز به مخالفت با اجرای تواشیح پرداخته و آن را یک هنر وارداتی تلقی می کنند در حالی که هر هنر وارداتی بد نیست، به شرط آنکه ما بتوانیم از آن بهره گرفته و در خدمت مذهب، عقیده و نظام خود در آوریم. مدیر عامل اتحادیه تشکل های قرآنی کشور ادامه داد: اگر فرهنگ و هنری که وارد می شود؛ سازندگی، بالندگی و پویایی داشته باشد، مبارک است. چراکه این فرهنگ مولود حوزه فرهنگ و هنر اسلامی بوده و گستره فرهنگ اسلامی نیز در حد جغرافیای است. تواشیح از بدو ورود به کشور ما با توجه به فرهنگ ما تغییر کرده و در خدمت اشاعه فرهنگ و معارف اسلام و اهل بیت (ع) قرار گرفته است. تا آنجا که امروز گروه های تواشیح ایرانی در کل دنیا شناخته شده و ما فقط در همین سال جاری بیش از ۱۰ گروه ممتاز به کشورهای اسلامی و حتی غیر اسلامی برای تبلیغ معارف اسلامی اعزام کرده ایم، که مورد استقبال زیاد شرکت کنندگان در محافل قرآنی آن کشورها نیز قرار گرفته اند.

وی افزود: وقتی این هنر اسلامی می تواند به

عنوان یک ابزار تبلیغی در خدمت نظام اسلامی باشد و وقتی مدیحه سرایی تا این حد مورد توجه مردم است چرا از آن استفاده نکنیم. به عقیده من این مخالفت ها همه نشان دهنده آن است که جایگاه تواشیح به خوبی تبیین نشده و هنوز کارایی آن به خوبی در جامعه مشخص نشده است، چراکه اگر این موارد به خوبی روشن شود همه از توسعه آن دفاع خواهند کرد. مدیر عامل اتحادیه تشکل های قرآنی کشور: در تواشیح دست افراد باز است تا از نعمات استفاده کنند، در حالی که در قرائت قرآن با توجه به شأن قرآن نمی توان از هر نغمه و آهنگی برای قرائت استفاده کرد لذا به دلیل گرایش تواشیح به سمت ادبیات دینی و همچنین استفاده از نعمات دلنشین این هنر برای مردم جذاب است دبیر کمیته اعزام قاریان و حافظان به خارج از کشور همچنین تصریح کرد: من شنیده ام، برخی از افراد این گروه ها را با گروه های سرود مقایسه کرده اند، اگرچه گروه های سرود هم در خدمت نظام هستند، اما در هر حال اعضای گروه های تواشیح از بطن جلسات قرآنی برخاسته و اغلب آنها قاری و حافظ قرآن هستند به اصطلاح خودمان این افراد بچه های جلسات قرآن هستند. این افراد تواشیح را در کنار هم خوانی قرآن اجرامی کنند و به این ترتیب هم تلاوت قرآن انجام می دهند و هم مدیحه سرایی می کنند که این تفاوت اصلی آنها با گروه های سرود است، و با

توجه به تسلطی که بر لحن و لهجه عربی

دبیر کمیته اعزام قاریان و حافظان:

اگر هنر و فرهنگی که وارد می شود؛ سازندگی، بالندگی و پویایی داشته باشد، مبارک است. چراکه این فرهنگ مولود حوزه فرهنگ و هنر اسلامی بوده و گستره فرهنگ اسلامی نیز در حد جامعه اسلامی است

دارند، به خوبی متون ادبی عربی را با نغمه های زیبار هم آمیخته و اجرایی کنند. وی در پایان درباره دلایل ایجاد جذابیت تواشیح برای مردم گفت: در تواشیح دست افراد باز است تا از نعمات استفاده کنند، در حالی که در قرائت قرآن با توجه به شأن قرآن نمی توان از هر نغمه و آهنگی برای قرائت استفاده کرد لذا به دلیل گرایش تواشیح به سمت ادبیات دینی و همچنین استفاده از نعمات دلنشین این هنر برای مردم جذاب است و باید در این باره و در حوزه شناخت بیشتر تواشیح کار شود تا هر چه بهتر و بیشتر بتوانیم از ظرفیت این هنر اسلامی در ترویج فرهنگ و معارف اسلامی بهره مند شویم.

اعضای جامعه قرآنی نسبت به تواشیح دیدگاه های متفاوتی دارند

گروه فعالیت های قرآنی: افرادی که در جامعه قرآنی مخالف تواشیح هستند، تنها به دلیل عدم رعایت قواعد عربی توسط گروه تواشیح است. هادی آرزوم، سرپرست گروه تواشیح اهل بیت (ع)، در گفت و گو با خبرنگار قرآنی ایران (ایکنا) ضمن بیان این مطلب گفت: افراد جامعه قرآنی نسبت به تواشیح و تواشیح خوانی هر کدام دیدگاه متفاوتی دارند. اما نباید فراموش کرد که جامعه قرآنی و گروه های هم خوانی هر کدام جایگاه و منزلت خود را دارند.

□□□

مردم کشور ما با زبان عربی آشنایی ندارند و برایشان اجرای چنین برنامه ای فقط حکم یک آهنگ عربی دارد اما برخی از گروه ها با اجرای فارسی جذابیت خاصی را به تواشیح بخشیده اند

وی افزود: در قرائت قرآن قواعدی وجود دارد که در هنگام اجراهای جمعی (تواشیح) به کار نمی رود که این موضوع به نوعی موجب ناراحتی جامعه قرآنی می شود.

وی در ادامه به استقبال مخاطبان از تواشیح اشاره و اظهار کرد: اگر نسبت به برنامه های قرآنی تواشیح مخاطبان بیشتری دارد دلیل آن تازگی اجرای تواشیح است. این حرکت حدود ۲۰ سال است که در کشور ما اجرا می شود و توانسته با اجراهای جذاب مخاطبان زیادی را جذب کند.

آرزوم در ادامه اضافه شدن هر گونه ساز را به تواشیح خوانی کار نادرستی خواند و گفت: تواشیح خوانی یک برنامه مذهبی است که اشعار آن کاملاً از متون دینی گرفته شده است و حضور هر سازی در اجرای این برنامه کار درستی نیست.

وی افزود: در کشور ما کار تواشیح انجام نمی شود اگر بخواهیم به معنی واقعی مجری تواشیح باشیم باید از کشورهایی که این حرکت را بنا نهاده اند، پیروی کنیم. در حقیقت در ایران برنامه هم خوانی بدون استفاده از موسیقی انجام می شود که در اصطلاح به آن «اکاپلا» می گویند. سرپرست گروه اهل بیت (ع) یادآور شد: در

حال حاضر برخی از گروه ها در اجرای هم خوانی های خود از سازهای موسیقی استفاده می کنند که کار غلطی است. موسیقی می تواند اشکال هم خوانی را با توجه به نت های موجود پنهان کند و گروه های ضعیف با توجه به اشکالاتی که دارند از موسیقی استفاده می کنند.

آرزوم افزود: گروه هایی که این حرکت را انجام می دهند علاوه بر اینکه در مسیر غلط قرار گرفته اند، کارشان به تواشیح نیز ربطی ندارد و هیچ توجهی به این موضوع که مسائل قرآنی و اشعار دینی نباید با ساز اجرا شود، ندارند.

وی اجرای ترکیبی تواشیح، (عربی و فارسی) را یکی از مهم ترین راه های جذب مخاطب دانست و ادامه داد: مردم کشور ما با زبان عربی آشنایی ندارند و برایشان اجرای چنین برنامه ای فقط حکم یک آهنگ عربی دارد اما برخی از گروه ها با اجرای فارسی جذابیت خاصی را به تواشیح بخشیده اند و در جذب مخاطب موفق تر نشان می دهند.

مذاهب اسلامی می توانند عقاید خود را از طریق تواشیح به مردم منتقل کنند

توجه نشان می دهند بنابراین مردم به دنبال متوجه شدن مفاهیم اشعار تواشیح هستند. اشعری یادآور شد: در سال های اخیر مردم دیگر نمی توانستند با تواشیح مصرفی ارتباط برقرار کنند بنابراین در سال های اخیر گروه های تواشیح برای حضور، ایجاد کشش و جذب مردم به این گونه برنامه ها اقدام به تلفیق اشعار فارسی با عربی کرده اند که همین موضوع موجب موفقیت و تاثیرگذار بودن تواشیح در بین مردم شده است. وی تاکید کرد: پیام های مختلف را می توان توسط این سرودهای

مذهبی القاء و به راحتی به مردم منتقل کرد و اجرای تواشیح در قالب های مختلف می تواند فرصت بسیار مناسبی برای گسترش و توسعه فرهنگ قرآنی در جامعه خصوصاً بین اقشار جوان و نوجوان باشد. اشعری درباره میزان توفیق تواشیح در جامعه قرآنی گفت: درخواست مسئولان و مردم برای اجرای تواشیح در محافل قرآنی نشان از اقبال آن است بنابراین برای تاثیر بهینه، القاء و انتقال پیام، باید این سرودهای مذهبی دارای محتوای غنی، بهره گیری از دستگاه موسیقی متناسب و اشعار درست به طور جدی با تلفیق زبان های فارسی و عربی اجرا شود به طوری که مخاطب و مستمع را با پیام های موثر آن درگیر کرد.

وی درباره عدم حضور در مسابقات بین المللی اظهار کرد: تا زمانی که اجرای تواشیح های کشور دارای استانداردهای جهانی نشود انتظار حضور آنها را در مسابقات بین المللی نباید داشت و ناتوانایی گروه ها در اجرای تواشیح به زبان های مختلف و انتقال پیام های خود به مردم در مذاهب مختلف از موارد خلاء حضور آنها در کشورهای مختلف است. □

اشعری یادآور شد: در کشور بالغ بر ۵۰ کتاب شعر داریم که می توان با استفاده از اشعار پرمحتوای این کتاب ها با کمک موسیقیدانان، هنرمندان و مسئولان، تواشیح را با شیوه های مناسب و استانداردهای بالا اجرا کرد و گروه های تواشیح را باید از گروه های سنی نوجوانان و جوانان در مقاطع تحصیلی راهنمایی و

دیپستان انتخاب و تعلیم داد تا افراد به صورت حرفه ای تر در فرصتی کافی مورد تعلیم و تربیت قرار گیرند.

گروه فعالیت های قرآنی: مذاهب اسلامی عقاید خود را می توانند از طریق تواشیح در قالب های حماسی، دعا، ابتهال و تبلیغی به مردم منتقل کنند. «احسان اشعری» مدیر موسسه فرهنگی - پژوهشی خانه قرآن و لنجک تهران و عضو گروه تواشیح یاسین تهران در گفت و گو با خبرنگار قرآنی ایران (ایکنا)، با بیان این مطلب افزود: تواشیح توسط گروه های مختلف از صدر اسلام اجرا می شده و حتی خود پیامبر اکرم (ص) اصحابشان را به خصوص در ایام جنگ تشویق به اجرای تواشیح در قالب سرودهای مذهبی - حماسی می کرده تا موجب تهییج و رشادت مسلمانان در جنگ با کفار شود. □□□

وی در ادامه اظهار کرد: اگر به کتاب های شعر و متن های قدیمی ایرانی یا به آیین ها و کتاب مذهبی زرتشتیان مراجعه کنید، با اشعار مختلف و سرودهای مواجه می شوید و این مطلب حکایت از اجرای تواشیح در گذشته های دور کشورمان دارد.

مدیر موسسه فرهنگی - پژوهشی خانه قرآن و لنجک تهران درباره تاریخچه تواشیح در جهان اسلام گفت: تواشیح یا سرودهای مذهبی در قالب و اشکال متفاوت نظیر گروه های عارف ها و فرقه های مختلف (در گروه های تواشیح یکی از افراد مرشد و دیگر اعضا گروه مرید وی بودند) وجود داشت و حتی در زندگی مولانا که وی اشعاری را می خواندند و مریدانش تکرار می کردند و افرادی نیز برای تماشا و شنیدن این اشعار در این مجالس حاضر می شدند که این مجالس در آن زمان به حلقه ذکر معروف بود.

اشعری درباره جایگاه تواشیح یادآور شد: تواشیح از لحاظ جایگاه یک سرود مذهبی است حال هراسمی در قالب های مختلف روی این موضوع بگذارند و برای اولین بار در کشور نیز با تقلید از گروه های تواشیح کشور های مصری و سوری اجرا شد و اوج فعالیت گروه های تواشیح اواخر دهه های ۶۰ یا ۷۰ بوده که به زبان عربی با مضامین متعالی توسط گروه های «اسماء الحسنی» و «قدر» در کشور اجرا شده است.

وی در ادامه افزود: از اواخر دهه ۶۰ نیز در مجالس و محافل مختلف قرآنی، اجرای تواشیح به خصوص از سوی مردم بسیار

استقبال شد ولی امروزه با عمیق تر و فهمی تر شدن دیدگاه های مردم، ذائقه آنها تغییر کرده و به مفهوم آن بیش از اجرای ظاهری آن

«احسان اشعری»:
فرهنگ اسلامی با فرهنگ ایرانی تلفیق شده و در کشور ما نیز اگر به کتاب های اشعار و متن های قدیمی ایرانی یا به آیین ها و کتاب مذهبی زرتشتیان مراجعه کنید، با سرودهای مختلفی که سرودهای مذهبی نامیده می شود و متاسفانه امروزه با اسم تواشیح و لزوماً با اشعار عربی در کشور اجرا می شود

مدیر موسسه فرهنگی - پژوهشی خانه قرآن و لنجک تهران:
درخواست مسئولان و مردم برای اجرای تواشیح در محافل قرآنی نشان از اقبال آن است بنابراین برای تاثیر بهینه، القاء و انتقال پیام، باید این سرودهای مذهبی دارای محتوای غنی، بهره گیری از دستگاه موسیقی متناسب و اشعار درست به طور جدی با تلفیق زبان های فارسی و عربی اجرا شود به طوری که مخاطب و مستمع را با پیام های موثر آن درگیر شود

مجموعه کامل قرآن کریم

بر روی چهار DVD9

نماد انسجام مسلمین در سالنام اتحاد ملی

THE HOLY QURAN

خط زیبا و چشم نواز استاد عثمان طه
صدای دالبی دیجیتال قاری بزرگ استاد عبدالباسط بصورت ترتیل
فهرست بندی کامل ، امکان انتخاب سوره و آیه مورد نظر
امکان ترجمه مورد نظر در هنگام خواندن قرآن
دارای دو زیر نویس فارسی ترجمه آیت ... مکارم شیرازی و
استاد الهی قمشه ای و زیر نویس انگلیسی ترجمه استاد یوسف علی
دعای ختم قرآن

راهنمای استفاده از مجموعه قرآن بصورت تصویری
راهنمای علائم استفاده شده در متون قرآن

قابل استفاده در تمامی پخش کننده های خانگی و کامپیوتری (DVD Player)
بسته بندی ارزشمند با قابلیت حک لوگوی شرکت سفارش دهنده
بر روی DVD و جعبه چوبی MDF با قیمتی بی نظیر

تصویر گران جوانه پویا
تلفن : ۹-۲۲۰۷۱۷۷۷
و مجهزترین شرکت آماده سازی DVD
ایران با توانایی تولید انواع لوح فشرده

